

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ECONOMIA** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 350-1992

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2023

Núm. 3

Presidència
del Sr. Sergio Rodríguez i Farré

Sessió celebrada dia 28 de setembre de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Compareixença del conseller d'Agricultura, Pesca i Medi Natural, sol·licitada mitjançant l'escrit RGE núm. 2746/23, presentat pel Govern de les Illes Balears, per informar sobre les directrius generals de l'acció de govern en les seves àrees de responsabilitat.. [32](#)

EL SR. PRESIDENT:

Buenos días, señoras y señores diputados. Comenzamos la sesión de hoy. En primer lugar, les pediré si se produce alguna sustitución.

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Sí, bon dia Sr. President, del Grup Popular, Margalida Pocoví substitueix el Sr. Jacobo Varela.

Compareixença del conseller d'Agricultura, Pesca i Medi Natural, sol·licitada mitjançant l'escrit RGE núm. 2746/23, presentat pel Govern de les Illes Balears, per informar sobre les directrius generals de l'acció de govern en les seves àrees de responsabilitat.

EL SR. PRESIDENT:

El orden del día de hoy consiste en la comparecencia del consejero de Agricultura, Pesca y Medio Natural, solicitada mediante el escrito RGE núm. 2746/23, presentada por el Gobierno de las Islas Baleares, para informar sobre las directrices generales de la acción del Gobierno en sus áreas de responsabilidad.

Asiste el consejero de Agricultura, Pesca y Medio Natural, el Sr. Joan Simonet Pons, acompañado de: Miguel Obrador i Bou, secretario general; Marc Álvarez i Gelabert, jefe de gabinete; Vanesa Sánchez i Pedreño, jefa de prensa; Antonio Crespi i Costa, adjunto al jefe de prensa; Fernando Fernández i Such, director general de Agricultura, Ganadería y Desarrollo Rural; Antonio María Grau i Jofre, director general de Pesca; Ana Torres i Riera, directora general del Medio Natural y Gestión Forestal; Joan Llabrés i Enseñat, director general de Calidad Agroalimentaria y Producto Local; Joan Josep Coll i Bibiloni, director gerente del Fondo de Garantía Agrario y Pesquero de las Islas Baleares, el FOGAIBA; Georgina Brunet i Ródenas, directora gerente del Institut de Recerca i Formació Agroalimentària i Pesquera de les Illes Balears; Bartolomé Llabrés i Salom, director gerente del Instituto Balear de la Naturaleza, IBANAT; Mateu Coll i Mir, secretario general del Instituto Balear de la Naturaleza; Lluís Parpal i Ramis, gerente del Consorcio para la Recuperación de la Fauna de las Islas Baleares.

Tiene la palabra el Sr. Joan Simonet, consejero de Agricultura, Pesca y Medio Natural, para exponer sus líneas de gobierno, sin limitación de tiempo.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, PESCA I MEDI NATURAL (Joan Simonet i Pons):

Muchas gracias, presidente. Bon dia a tothom. Moltes gràcies, per donar-me l'oportunitat de poder explicar, si bé serà breument, perquè tenim una conselleria suficientment ampla i que toca molts de camps, intentarem fer un una visió global, un poc de quines són les idees de feina que volem dur aquests pròxims anys. Com bé sabeu, la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Medi Natural, resulta de la fusió del que, tradicionalment, a l'anterior legislatura era la Conselleria d'Agricultura i Pesca, absorbim tota la Direcció General de

Medi Natural. D'aquesta manera també pensam que es poden crear una sèrie de sinèrgies en positiu, ja que és una gestió del territori d'una forma més coherent, i també tenint en compte que, per exemple, la gestió forestal, la Llei agrària en vigor actualment, també l'entén com una activitat agrària. I pensam que d'aquesta manera donam peu a poder fer unes polítiques més transversals i coherents en aquest tema.

Començam, dins la part d'agricultura i pesca, el sector primari, el que entendriem normalment, l'eix central de la nostra política serà millorar la rendibilitat de les explotacions agràries. L'agricultura, no l'entendem de cap manera, com una poesia, ni com un folklore, sinó que és una activitat econòmica, que a la vegada genera tota una sèrie de beneficis socials que moltes vegades no són compensats econòmicament als que fan aquesta activitat i, en aquests casos, parl del manteniment del paisatge, conservació de varietats locals i de races autòctones.

Un aspecte molt important que també ens marca la nova PAC, és la relació amb la biodiversitat i el manteniment de la biodiversitat i la conservació. Naturalment la lluita contra el canvi climàtic. I per tant, tot això s ha de tenir en compte a l'hora també de compensar aquesta rendibilitat de les explotacions.

Si bé és cert, i no hem de perdre mai la perspectiva que l'objectiu de l'agricultura i la pesca tenen com a eix bàsic la producció d'aliments, però també hem de tenir molt clar que ningú no sembrarà cereal, ningú no criarà ovelles, ni ningú no anirà a pescar si perd doblers, si no surt una rendibilitat. I tot això té tots els seus efectes col·laterals, si no hi ha una terra rendible tampoc no hi haurà una incorporació de joves, tampoc no hi haurà una innovació dins el sector i entram dins un bucle perillós. Per tant, no és que tenguem una visió mercantilista de l'agricultura, sinó que pensam que això és l'eix fonamental per poder desenvolupar tota la resta d'actuacions.

Dins medi natural i gestió forestal, el medi natural de la conselleria, en aquest cas, correspon a aquells espais naturals, amb valors que es troben per sobre de la mitjana, o que són dignes de ser destacats i que contenen hàbitats d'espècies els quals, per les seves característiques, han de ser preservats i protegits. Però la filosofia que nosaltres volem dur a terme, és que protegir no hagi de ser sistemàticament un sinònim de prohibir. Pensam que la protecció ha d'anar més ben relacionada amb una regulació, per suposat, però també amb la gestió, la gestió creiem que és l'eix principal d'aquesta part.

Els espais naturals protegits, mentre s'asseguri la seva conservació i protecció, han de poder-se gaudir per la població i pels nostres visitants també, sense perdre de vista que gran part de la superfície que integren aquests espais naturals, i quan dic això no només parl dels parcs naturals com a tals, o del parc nacional, sinó que també parlam de tota aquesta Xarxa Natura que tenim a les nostres illes; idè tots aquests territoris, la immensa majoria d'aquestes superfícies estan en mans de propietat privada. Nosaltres pensam que l'èxit d'aquesta conservació passa per una simbiosi entre gestió pública i privada.

La gestió forestal -ja ho he dit abans- era, quan es duia una gestió forestal dins tots els nostres boscs, una activitat agrària

més, i actualment, almenys legalment, la tenim també recollida dins la Llei agrària, també com una activitat agrària, que s'ha anat abandonant, per falta de rendibilitat en molts casos, i que és primordial mirar de recuperar d'una manera més eficaç, per una part, per poder generar o donar la possibilitat de generar ingressos agraris a finques que no tenen possibilitat de desenvolupar una activitat agrària tradicional, com podíem entendre, sinó també aquest aprofitament dels nostres boscos, perquè una gestió ben duta després té el seu gran efecte, que és la reducció del risc d'incendis.

Pensem, o nosaltres tenim molt clar, que realment el gran perill que tenim dins el nostre medi natural, hi ha moltes amenaces per suposat, però pensem que són els incendis forestals. Duim una temporada relativament positiva, toquem fusta, i esperem que puguem seguir amb aquesta dinàmica de protecció.

Feta aquesta introducció i entrant un poc a un nivell més baix de detall, dins la part d'agricultura productiva, desenvolupament rural i qualitat agroalimentària i pesca també, però el primer punt que tindríem aquí seria -i ho coneixeu perfectament- és la nova PAC, la política agrària comuna, que enguany torna a entrar dins un període nou, venim d'una PAC que duren períodes de set anys, ara entram dins el nou període, i ja sabem que aquesta PAC es dissenya des de Brussel·les, després l'estat membre desenvolupa el seu pla estratègic i nosaltres ens sumam a aquesta dinàmica. És una PAC que assumeix reptes importants, fet però que també significa, per una part, que sobre les nostres estimacions inicials sembla que vendran més doblers a les illes, però també assumeix més compromisos per al sector i per a l'administració.

La PAC, pensem que aquest període és una bona oportunitat i que també s'ha de considerar un punt d'inflexió i que serà positiva per a les Illes Balears. La PAC aquesta, el nou pla estratègic que tenim reconeix... fa una passa més en les compensacions de la insularitat que tenia l'anterior, una passa significativa, crec que és important. Dins l'anterior... durant les negociacions, tant per part de la conselleria com del sector es va fer feina en aconseguir el que avui tenim, i es va fer una feina conjunta, jo no me n'he amagat mai que es va fer una feina conjunta amb el sector, jo era a l'altra part de les taules l'altra vegada, i és digne de reconèixer que això és important.

Ara, aquí tenim un repte, aquest nou equip de Govern, que és agilitar els pagaments, simplificar tràmits burocràtics, fer una anàlisi de l'impacte, baixar a la lletra petita de la PAC a veure si ens genera qualche ineficiència que haguem de corregir, perquè si tenim més doblers, però no som capaços de fer-los arribar en temps i forma ràpida al sector, idò l'efecte incentivador o l'efecte que realment cerquen les ajudes no s'aconsegueix. Per tant, jo he de reconèixer que la PAC és bona, que s'ha millorat molt, i el repte que tenim és aquest.

No oblidem, quan parlem de PAC sempre parlem del primer pilar, que són les ajudes a renda, però també tenim un segon pilar, amb un pressupost tancat, que hem de veure com l'executem, que això serien les ajudes d'inversió, les ajudes agroambientals, aquestes ajudes que van ja a sistemes determinats de producció dels pagesos, però, com a norma

general, la idea seria executar el màxim de fons i que arribin el més aviat possible als pagesos.

Relacionat també amb la PAC, perquè tot va enganxat, tenim el hàndicap de la insularitat. Hem de desenvolupar totes aquestes mesures que tenim, però també volem fer feina amb les oportunitats que ens pugui donar un règim especial de les Illes Balears, bé el que tenim o bé si hi ha una reforma, sobretot en les línies, independentment del factor d'insularitat, que puguin anar per a inversions o que puguin anar per a altres temes, sinó per al tema de dissenyar aquestes famoses línies d'ajuda a transports que ens puguin encaixar, que encaixin dins la política europea.

Hem de salvar de qualche manera aquests 300 quilòmetres d'aigua que tenim fins al continent, l'objectiu final és que els nostres pagesos i pescadors puguin competir en igualtat de condicions de costos i oportunitats de venda de qualsevol altre agricultor del continent i també puguin tenir uns costos més baixos dels que realment tenen per mor d'aquesta diferència de transport que tenim.

Seguim avançant, he de dir-vos també que dins la dinàmica de la PAC hem de pensar que d'aquí a dos anys, dos anys i mig es tornaran a obrir les negociacions del pròxim període. Jo sempre ho he dit, aquesta PAC que tenim ara no és el punt i final i hem de quedar aturats aquí, és un punt i seguit i seguir fent feina per poder en el pròxim període encara fer una passa més. És clar, l'objectiu final..., moltes vegades es diu: hem de ser com Canàries o les illes o les regions ultraperifèriques; sabem que això forma part..., es pot dir, però no va per aquí, perquè això implicaria una reforma del tractat d'adhesió, però hi ha altres models, com puguin tenir les illes gregues, que sí que podríem ser referents on realment acabar.

Regadius, l'agricultura amb més possibilitat d'obtenir una rendibilitat per si mateixa, només pensant en la producció agrària, és la vinculada a l'aigua. L'aigua ens allibera de les cotilles de les sequeres, de les limitacions de producció, i tots sabem que els recursos d'aigua subterrània són limitats, són limitats a les Illes, està clar que la població humana sempre va davant aquestes limitacions, i que és el primer que s'ha d'assolir, la gent ha de poder beure aigua, però, vist això, hem de seguir apostant per les aigües depurades. Tenim també un pla de regadius consensuat amb el sector, amb moltíssimes actuacions que s'han de prioritzar i s'han de fer aquestes millores d'aigua depurada a reg. És molt important també que aquesta aigua depurada sigui de qualitat, perquè si no tenim una aigua depurada de qualitat tendrem totes unes infraestructures i no la podrem emprar per regar.

I per això ja fem feina també amb la Conselleria del Cicle de l'Aigua i de la Mar. En línies generals: desenvolupar aquest pla general de regadius que té, per una part, noves basses, creació de noves comunitats de regants, millora d'infraestructures, modernització, i també pensem que, vista l'estructura que tenim de comunitats de regants actual, que partim d'un sector prou debilitat, necessitariem donar-li un suport ferm des de la conselleria i pensem crear un organisme que podria ser un servei de la conselleria o un departament propi que pogués assessorar, ajudar totes aquestes comunitats de regants de pagesos, perquè els pagesos puguin fer

estrictament les seves feines habituals, però llevar-los totes les traves administratives o tots els tràmits administratius per gestionar aquesta aigua a les seves explotacions.

Faig un incís aquí i vull dir que... no hi ha una única recepta per millorar la rendibilitat de les explotacions agràries, ara jo en vaig dient una rera l'altra i són moltes les que hem de posar damunt la taula, el màxim de receptes possibles, el màxim d'eines perquè el pagès pugui agafar la que més li interessi en les dinàmiques de la seva explotació. Aquí tenim una gran varietat d'explotacions agràries, molt diferents, més grosses, més petites, de secà, de regadiu, d'hortalissa, de fruits secs, de ramaderia, pluriactives, que tenen diferents formes, per tant, cada una ha de poder tenir eines per poder assolir aquesta rendibilitat.

Seguint amb la dinàmica, sí que ja està anunciat, hi haurà... pensam que hi ha d'haver una reforma de la Llei agrària i cercar un consens que va tenir la Llei agrària del 2014, la del 2019 no va tenir tant de consens com la primera, i dins les directrius generals pensam que s'ha de clarificar el marc legal de les explotacions davant d'altres administracions, tenim ajuntaments que a l'hora de tramitar un permisos pensen d'una manera i uns altres d'una altra, ens trobam aquestes dinàmiques. S'han de facilitar els usos agraris en el sòl agrari, perquè són els usos propis, i recuperar l'esperit de la Llei del sòl rústic del 1997. Hi ha d'haver un aclariment de conceptes i articulats, si us dediqueu a llegir la Llei agrària, els que hem fet feina en ella, no està ordenada i genera segons quines confusion, fins i tot qualche contradicció.

Permetre l'activitat complementària de l'activitat agrària per millorar la seva rendibilitat, sempre i quan aquesta activitat complementària sigui realment complementària i es faci en explotacions agràries.

Millorar les oportunitats de venda directa. Nosaltres pensam que la venda directa i el seu entorn és una oportunitat molt important per a les explotacions agràries per poder millorar la seva comercialització.

Vull fer un esment específic del sector ramader, tal vegada és el sots-sector amb més dificultat del sector primari balear, en general; cada illa té la seva problemàtica i s'ha de tenir en compte, i darrera la producció ramadera, naturalment, hi vénen autors de farratges, de cereals i certes indústries de transformació. Per tant, quan cau la ramaderia, no cau només la ramaderia, sinó que cauen després sectors agraris que hi són vinculats.

A la legislatura passada, ens consta que a instàncies del Grup Popular en el Parlament, i crec que amb el suport, no vull dir unànime perquè no me'n record, però crec que majoritari, segur, de la cambra, es va demanar la redacció d'un pla estratègic de ramaderia. Aquest pla estratègic s'ha redactat, s'ha retardat, també s'ha de dir, perquè hi va haver (...) 20, hi va haver la COVID, tot va quedar aturat, però en aquells moments es va fer feina amb el sector, jo personalment hi vaig participar amb moltes aportacions, i estan recollides en aquest moment. I la situació d'aquest pla estratègic és ambiciós, perquè és un pla a 6 o 7 anys, s'ha de desenvolupar. En aquests moments el té el sector per a una darrera revisió, i saber si el podem tirar

endavant. I jo crec que dins enguany mateix, ja anunciariem com poder-ho posar en marxa.

Són devers 5 toms que té aquest pla estratègic, però, a mode de resum, l'objectiu final és trobar tota una sèrie de mesures, que vagin des de la reducció en costos de producció de farratges, noves varietats de farratges que puguin millorar l'alimentació, o que sigui més òptima, millorar el benestar animal, actuacions en escorxadors, plans de qualitat, caracterització de productes ramaders, bé, un ampli variat, i, a més, adaptat, no seran el mateix les mesures que prenguem per a la producció apícola que per a la producció d'ovelles.

No hem de deixar de banda tampoc els plans que estan en funcionament, com pugui ser el Pla de fruita seca i després posar en marxa el Pla de la patata, o un pla nou que seria el de les proteaginoses, sabem que la nova PAC ens demana ajuda a proteaginoses, perquè ens facem una idea, això són els llegums, que els llegums són els que donen proteïna als animals i en aquests moments en som molt deficitaris. Això és una cosa nova que arrencarem.

Acabant un poc aquesta primera..., no vull acabar sense fer un esment a la importància que nosaltres pensam que també té l'agricultura ecològica. L'agricultura ecològica pensam que pot representar un model d'oportunitat per a molts de pagesos, nosaltres no pensam que tothom hagi de fer ecològic si no ho volen fer, però sí que tenim molt clar que si un pagès vol fer agricultura ecològica, perquè està convençut que el seu model li dóna més rendibilitat o li dóna un valor afegit i té més capacitat de comercialització, l'ha de fer i se li ha de donar suport a l'activitat de l'agricultura ecològica. Elaborarem un Pla de desenvolupament i millora l'oportunitat de negoci d'aquest tipus de producció a totes les illes.

I, finalment, també una cosa que també han anunciat, els nostres pagesos ens transmeten, i jo també he de dir que també, a la meua part, quan era al sindicat, la percepció que cada vegada hi ha més fenòmens adversos, amb una major freqüència, tal vegada, sense entrar en altres consideracions, i també detecten, per exemple, canvis en els comportaments dels cultius; és a dir, tots els que fan vi saben que fa 40 anys el rem madurava a finals d'agost i actualment madura a finals de juliol, dins l'agost. És clar, tot això ens genera uns reptes que hem d'estudiar aquesta adaptació i resiliència del sector i, a petició del mateix sector, posarem en marxa una mesa del canvi climàtic en el món agrari. En això ja fem feina en els continguts, els components de fer feina amb aquesta dinàmica.

Dins tot això, passant també ja un poc a altres eines que hem de desenvolupar i entrariem en les funcions de l'IRFAP, de l'Institut de Recerca, la investigació és fonamental i nosaltres pensam que una comunitat autònoma com la nostra, on tenim un sector agrari petit, on la iniciativa privada en investigació en temes agraris està molt més enrera del que puguin fer les empreses privades de València, Múrcia, Andalusia o altres llocs, la importància de l'acció pública és essencial. I per tant, apostam per desenvolupar una cosa que marca la mateixa Llei agrària, tant la del 2014 com la del 2019, que era l'Estratègia Balear de Millora del Coneixement Agrari, aquesta estratègia ha de sortir del mateix sector: investigar i desenvolupar nous productes, pensam que no ha de ser el que

el conseller de torn opini que s'ha d'estudiar, sinó que ha de ser una demanda unitària o generalitzada del sector, perquè la investigació és una aposta a llarg temps; és imprescindible que compti amb un consens ampli, per donar-li aquesta continuïtat i tenir resultats. Per això és molt important que l'IRFAP tenguí els mitjans, les instal·lacions d'infraestructura, com terres per a investigació, finques, per poder exercir aquesta investigació, que després s'ha de transferir de forma útil al sector primari.

Dit tot això, que podríem parlar de tot aquest tema de la part de producció, no ens serveix de res produir productes de qualitat i agraris, si no som capaços o si el pagès no és capaç de comercialitzar-los a un preu competitiu. I això és el segon repte que ens plantejam. Per tant, dins la Direcció General, antigament, de Sobirania Alimentària, que ara és Qualitat Agroalimentària i Producte Local, també volen posar en marxa un ventall de propostes dirigides cap aquesta dinàmica. Per tant, una dinàmica és tenir aquesta definició de producte local, que hi ha discussions qualche vegada sobre què entenem per producte local. Aquí es varen fer una sèrie d'iniciatives que no varen arribar a cap port i hem de seguir fent feina, conjuntament amb el sector, per tenir aquesta definició de producte local i, a la vegada, després, poder dissenyar uns plans de promoció públics, que vagin més enllà del que pugui fer cada una de les empreses o consells reguladors que tenim.

Relacionat amb aquesta direcció general també, tenim el control de la cadena alimentària. Sabem que hi ha una Llei de cadena alimentària a nivell nacional, que l'objectiu d'aquesta és bàsicament la protecció dels pagesos que puguin cobrar uns preus justs per la seva feina, pels seus productes, i és controlar el compliment d'aquesta cadena en vigilar els contractes, fer el preu de referència i evitar que els diferents graons de la cadena es puguin aprofitar de les produccions primàries. I, per altra part també, evitar els fraus d'aquells que volen aprofitar les nostres marques, i quan dic marques és el que ens trobam habitualment, les paraules "Mallorca", "Menorca", "Eivissa", "Formentera" venen molt i hi ha gent que s'aprofita d'aquests noms, en perjudici dels nostres productors primaris.

Coses noves que també posarem en marxa, per exemple, hi ha el control de l'entrada d'aliments i productes provinents d'altres països, països tercers, sobretot fora de la Unió Europea, que moltes vegades competeixen deslleialment amb els nostres pagesos.

En pesca és semblant, vull dir que la filosofia també és la mateixa, els pescadors han de poder sortir a pescar, que és el bàsic, perquè si no poden sortir a pescar, han de tancar, han de desballestar les barques. I el sector professional de la pesca, sobretot ha de tenir aquesta especial protecció. Quan dic que el sector ha de poder pescar, passa per una defensa, està clar que ens redueixen hores i dies de pesca de les nostres barques, i sabent, pel que ens comenten els estudis i el que ens diuen els mateixos pescadors, que a la mar balear, a la regió que la Unió Europea considera com la mar balear, s'ha reduït l'esforç pesquer i hi ha capacitat de pesca. Això no és una decisió autonòmica, però jo crec que sí hem de transmetre aquesta realitat que tenim a les Balears, primer al ministeri i, per suposat, a Europa.

S'ha de donar aquesta visibilitat al sector professional i ha de fer que sigui competitiu. S'han de fer fomentos del peix local, com hem fet amb els productes agraris, i quan parlem de producte local no vull pensar que només parlem de productes de la terra, sinó que també parlarem de productes de la mar, emparats amb la mateixa prioritat i la mateixa dinàmica de promoció.

No hem d'oblidar tampoc, que igual que tenim la PAC, tenim el fons de pesca que també tenen les mateixes filosofies, són fons que arriben d'Europa, cofinançats, i s'han d'executar naturalment amb els mateixos criteris que les exposades en el sector agrari, agilitat, simplificació, acompanyar perquè aquests doblers arribin de forma ràpida i efectiva al sector.

Tenim també la pesca recreativa, també formen part de la nostres competències i la dinàmica essencial, si han conviscut durant molts d'anys la pesca recreativa i la pesca professional doncs és cercar tota una sèrie de fórmules que permetin mantenir aquesta coexistència, sense que un estigui per sobre de l'altre i poder fer feina tots dos. Nosaltres pensam que aquestes dues fórmules poden ser perfectament aliades i no tenen per què ser enemics.

Sense dades reals no es pot dur a terme una política pesquera coherent, això què vol dir? Idò que quan nosaltres demanem una cosa al ministeri respecte d'una espècie o respecte d'una càrrega de peix a una determinada reserva o dins la nostra mar, ha d'estar sustentat per realitats científiques. Nosaltres creiem que en això s'ha de fer una aposta, s'han de fer aquests estudis científics cada vegada que vulguem fer una passa en el tema pesquer.

Totes aquestes iniciatives que he contat pens que s'ha de seguir fent amb una dinàmica semblant a la que s'ha fet fins ara, i no em cauen els anells per dir-ho; jo, durant aquests darrers quatre anys he participat a l'altre costat de les taules on som ara, però hi he estat, i pens que s'ha arribat a molts de punts d'acord, no en tot, per suposat, però crec que s'han fet meses específiques de treball, s'ha arribat a acords i és important que cada sots-sector sempre cerqui el consens i l'acord amb els actors, i en això us puc assegurar que, per part nostra, no es perdrà seguir aquesta manera de fer feina.

Essencialment, en agricultura quatre anys no són res i si no fem unes polítiques a mig termini o a llarg termini moltes vegades no tenen resultats, si cada quatre anys tallam i fem un punt i a part, després això no té continuïtat. I, per tant, pens que fer feina així conjuntament amb el sector i avançar d'aquesta manera és la filosofia que s'ha de tenir en aquest món agrari nostre.

Parlant un poc de l'altra bloc diferenciat, i relacionat a la vegada, que és el medi natural i la gestió forestal, sabem que aquí tenim... devem ser de les comunitats autònomes que, per territori, més superfície protegit tenim en aquests moments, un parc nacional que és el de Cabrera, 6..., 7 parcs naturals a les diferents illes, després tenim el paratge de la Serra de Tramuntana, reserves naturals, diferents monuments naturals, i després tenim una quantitat de zones de Xarxa Natura que també les tenim distribuïdes en el territori, amb diferents nivells de protecció. Tot això, nosaltres la paraula clau que hi posam

és la paraula “gestió”, la paraula “gestió” en el sentit que “gestió” pensam que no ha de ser sinònim de prohibir.

Pensam també que la població ha de poder gaudir d'aquests espais, per això s'ha d'adaptar l'activitat que es pugui fer aquí dins al món actual i salvar, cercar fórmules perquè això es pugui fer. Jo posaria la comparativa que de res ens serviria tenir una joia amagada dins un calaix, la gent, jo no dic que l'hagi de poder tocar, però sí que l'ha de poder veure. I això nosaltres pensam que ha de ser també una directriu respecte de com hem de gestionar aquests espais, que molts dels quals s'han conservat amb una total compatibilitat de l'activitat humana, molts dels espais que tenim avui en dia protegits és perquè hi ha hagut una activitat humana sostenible, diferent de l'actual, per suposat, però s'han pogut mantenir d'aquesta manera. Per tant, hem de seguir amb aquests criteris de sostenibilitat perquè els espais naturals es puguin gaudir. Això no vol dir barra lliure i que tothom faci el que vulgui, naturalment, per això existeix la paraula “gestió”, que quedi clar.

Per tant, els espais naturals, tots, necessiten eines clares de gestió. S'han de revisar els PORN, tenim PORN que n'hi ha que tenen més de vint anys, plans d'ordenació de recursos naturals que tenen més de vint anys; tal vegada el que fa vint anys estava bé, ara resulta que no ens ha funcionat, i coses que no es va pensar a fer fa vint anys ara s'haurien de posar perquè hem tingut una degradació. Per tant, hem de veure si va per un sentit o va per l'altre, però jo crec que aquesta actualització i aquesta revisió, sobretot dels plans d'ordenació de recursos naturals antics, s'han de revisar.

I després també tenim la segona eina de feina, que són els plans de gestió, els plans rectors d'ús i gestió de cada un dels espais. Aquí n'hi ha molts que no disposen d'aquesta eina, i nosaltres pensam que sí que s'han de posar aquestes eines, sobretot per poder clarificar i poder fer una gestió els mateixos tècnics que fan feina dins els parcs naturals, perquè tinguin uns criteris clars de poder saber com han de fer les polítiques de gestió d'aquests espais.

Aquí també tendríem, en un segon nivell, tot el que faria referència a la Xarxa Natura. No oblidem que també tenim l'educació ambiental dins la nostra conselleria, i dins aquesta dinàmica i relacionat també amb aquests espais hi ha d'haver centres dignes de visitants a cadascun dels espais naturals que serveixin per donar a conèixer a la ciutadania, a la població, els valors naturals. Està clar que la gent no ha d'anar a veure el niu del voltor, però sí que se li ha de mostrar que existeixen uns nius de voltor d'una forma àmplia a la població i donar-li aquest valor que tenen tots aquests elements de biodiversitat i de conservació de la naturalesa. Qui no coneix les coses és molt difícil que les pugui estimar, voldria dir.

Dins tot això, sense oblidar que la immensa majoria dels terrenys ocupats per aquests espais són de propietat privada i que s'hi exerceixen certes activitats. Nosaltres pensam que no s'han de dur polítiques a terme d'imposició, no hem d'anar per aquest camí, sinó el fracàs està assegurat, els propietaris no col·laboren, es generen tensions i no acabam..., fins i tot l'administració, després, per poder desenvolupar, maldament tenguí la potestat administrativa de poder-ho fer, no serà mai

tan eficient com arribar a aquestes col·laboracions que puguin participar en aquesta gestió.

Ja ho he dit, tenim una biodiversitat envejable pel fet de ser illes, això és un valor afegit que pensam que, a més, en segons quines coses s'amplia, evoluciona en temes positius, com puguin ser les darreres aparicions de tortugues marines que tenim i que suposam que tendrem més vegades. Per tant, ja ens hem de preparar per a aquestes noves situacions.

I també hi ha riscos, també hi ha riscos per a aquestes espècies que tenim, per tant, és molt important detectar quines espècies podem tenir amb més perill i elaborar plans de recuperació que puguem fer, un és el que ens comentaven els tècnics d'espècies, per exemple, era l'àguila peixatera. Hi ha més exemples, però us en pos un de concret.

I a la vegada també no oblidar que això que, per ventura, nosaltres ho veiem com a positiu, també té efectes negatius, ens entren de cada vegada més també espècies invasores, per dir-ho de qualque manera, les quals generen un desequilibri poblacional a les endèmiques o a les pròpies i s'han de fer campanyes també d'erradicació d'aquests animals per cercar aquest equilibri ambiental.

Els espais naturals s'han de posar en valor d'una forma sostenible i quan parlem d'una forma sostenible o de posar en valor, tampoc no vull que s'entengui que és un tema mercantilista. Podem entendre des del seu sentit més ampli, naturalment que sí que poden tenir uns valors econòmics que generen aquests espais naturals, que són els beneficis econòmics que donen indirectament i que moltes vegades no estan calculats, quanta gent ve a veure els nostres espais naturals de fora, exclusivament per a això, i genera una riquesa a altres sectors econòmics que no estan directament vinculats a aquests espais naturals.

I nosaltres pensam que això de qualque manera s'ha de compensar a aquests propietaris que no reben els beneficis directes del que es conserva, per part de l'administració i per part dels propietaris i, naturalment, aquest valor és el valor social i el valor educatiu, que ja he explicat abans, que també s'ha de transmetre a la població, no només és un valor de doblers, sinó que també té aquests valors de formació personal de tothom, que jo crec que és inherent a les persones.

Només posar-vos un exemple final respecte d'aquesta filosofia, l'altre dia vaig ser a Brussel·les i vaig tenir una reunió amb el cap de Biodiversitat de la Comissió Europea, que és el redactor precisament d'aquesta llei *de recuperación de la naturaleza*, que sabeu que ara es troba en debat a Brussel·les, i li comentava com funcionàvem aquí a Mallorca, i es va interessar molt per l'ús públic i el valor econòmic que representaven els espais naturals en el territori. Em va fer la pregunta: Quants turistes vénen Balears per veure aquests espais naturals? Jo no tenc la xifra actualment, però... ell posava... posa molt en valor la protecció dels espais vinculats a aquests usos, d'aquest valor de què parlava fins ara, perquè vegeu un poc per on va encaminada la política de la Unió Europea.

En gestió forestal, ja ho he dit un poc abans, hem de mirar d'activar aquesta gestió dels nostres boscs, si nosaltres tenim boscs avui en dia, amb unes densitats de massa forestal que superen tots els índex recomanables, i són uns autèntics riscos, no vull dir la paraula "polvorí", però sí, quasi, quasi la podem emprar, en un cas d'incendi, amb aquestes sequedats que moltes vegades es fan més freqüents, per tant, la gestió forestal.

I és clar, l'IBANAT arriba fins on arriba, l'IBANAT fa unes polítiques importants, que s'ha de dotar de mitjans perquè no pugui fallar en qualsevol moment, està totalment preparat, però tenim que aquesta gestió forestal no només l'hem d'assumir les entitats públiques, sinó que hem de donar peu i facilitats perquè els propietaris d'aquests boscs, puguin executar-la, puguin tenir uns beneficis econòmics, per exemple, en aprofitar l'oportunitat de la biomassa, crec que és molt important una oportunitat que se'ns genera en aquests moments. Per tant, tal vegada hem de donar peu perquè puguin fer aquestes gestions forestals, tenir un rendiment, maldament sigui deficitari, després ja veurem si amb ajudes de la PAC podem compensar.

I després coses que també s'han parlat, per exemple, la posada..., una cosa que tenim, que jo crec que al final són eines també de llevar pressió a segons quins espais, i a Catalunya funcionen, com puguin ser els vedats de bolets i de fruits silvestres, que això també és una cosa que podria donar una gestió a les pròpies finques. Sense oblidar tampoc la lluita integral pel control de plagues i malalties, la processonària a Eivissa se'ns torna desapar, i un bosc malalt és un bosc que també augmenta el seu risc d'incendis.

Fent un resum ja quasi quasi final, voldria dir que el gerent de l'IBANAT només fa que repetir-me que els incendis s'apaguen a l'hivern, la feina d'apagar els incendis és a l'hivern, per això aquesta feina que hem de fer, ara traurem les línies d'ajuda de *Juliette*, de la massa forestal que tenim a curt termini. I també em diu una altra cosa, que si pot actuar aviat, amb un poal d'aigua és capaç d'apagar un incendi. Això es tradueix en què l'IBANAT ha de tenir tots els recursos, tots els mitjans per poder fer aquesta actuació ràpida i eficient, i aquí hi van des de vehicles, disposició de personal, helicòpters, totes les actuacions que es puguin fer.

Relacionat amb això, després, si bé no està dins la dinàmica dels espais naturals, però també ho tenim, i és una cosa que cada vegada demana més la població, és aquest fet de voler sortir de les ciutats, de sortir dels espais urbans i les àrees recreatives. Les àrees recreatives, nosaltres pensam que s'ha de crear una xarxa, distribuïda, no només a unes zones concretes, sinó distribuïda per tota la illa, d'ús públic, i aquesta població ha de poder tenir aquests llocs d'esbarjo. I ja parlem, sobretot de població local i sobretot aniria per aquesta dinàmica.

I, bé, amb això, don per acabada aquesta primera part, fent un resum que no he entrat en el detall de traurem aquesta línia d'ajudes i aquesta altra línia d'ajudes, jo em poso a la disposició d'aclarir tots els dubtes que vosaltres tengueu i d'escoltar les propostes que considerin oportunes. Independentment de tot això o d'avui, qualsevol idea, projecte que tinguin per part de tots els grups parlamentaris, aquesta conselleria està disposada

a fer feina plegats i arribar a acords, perquè en saben més un ase i dos missers que dos missers tots sols.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Simonet. Procede ahora la suspensión de la sesión por un tiempo máximo de 45 minutos, a fin de que los grupos parlamentarios puedan preparar la formulación de sus preguntas u observaciones. Y, por tanto, se pregunta a los portavoces parlamentarios si desean la suspensión de la sesión, o si podemos continuar. Podemos continuar.

El consejero de Agricultura, Pesca y Medio Natural puede contestar globalmente a todas las preguntas u observaciones formuladas, o bien contestar individualmente después de la intervención de cada portavoz.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, PESCA I MEDI NATURAL (Joan Simonet i Pons):

Vamos a contestar globalmente, será mejor para todos.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecto. Pues por el Grupo Parlamentario Socialista tiene la palabra la Sra. Pilar Carbonero.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Moltes gràcies, president, bon dia diputats i diputades. Bon dia conseller i tot el seu equip que l'acompanya, aprofit per donar-los l'enhonorabona a tots pels seus nomenaments. I bé, li he de dir al conseller que el trobam a faltar en els plenaris, que va venir el passat plenari, sé que en el proper plenari tampoc hi serà...

(Remor de veus)

..., al passat sí, però als dos anteriors no, i bé, que per fi el tenim aquí i li podem fer les preguntes corresponents.

Estic contenta que accepti que a la passada legislatura hi va haver una acció des de la Conselleria d'Agricultura i des del Govern liderat per Francina Armengol, per posar al servei dels agricultors, ramaders i pescadors, totes aquelles línies per augmentar la rendibilitat de les seva activitat. I bé, una de les coses que ho constata és que ha mantingut un director general i açò també ens alegra.

Creiem que el conseller és total coneixedor del sector, totalment, i creiem que coneix la idiosincràsia, els problemes i tots els reptes que té aquest sector el qual, des del Parlament sempre hem dit els diferents grups parlamentaris, que, bé, que és un sector complicat, es troba en eterna crisi i sabem que també hi ha qüestions que l'afecten, com és el canvi climàtic, tot i que a vostè li ha costat dir la paraula, però, efectivament és així. Hi ha un canvi climàtic, que augmenta temperatures, hi ha sequeres i, bé, són reptes nous que s'afegeixen a un sector que està en eterna crisi, com diuen en paraules dels mateixos productors.

Nosaltres farem una sèrie de preguntes, tal vegada seran moltes, però ens agradaria que intentés contestar el màxim possible i anirem per parts.

En primer lloc el preu just, el preu just del producte que treu el sector. Creim que és imprescindible que es pagui el preu just dels productes, i aquí tenim la Llei de cadena alimentària. que vostè l'ha comentada i, bé, hem de recordar que el Partit Popular no va donar suport en el seu moment, però creiem que és una eina que pot donar fruits perquè realment el productor tregui el preu just i compensi els costos de producció. La nostra pregunta és, com pensa aplicar aquesta llei de cadena alimentària? Quan ho pensa posar en marxa? Com pensa també assegurar el compliment dels percentatges del producte local, prevists a la Llei turística? Açò també és important, és una línia de sortida del producte local que ja s'ha comentat, i sé que vostè hi està a favor. Pensa augmentar aquests percentatges?

I en aquesta línia i atesa la crisi que hi ha hagut per part del nou pla d'Agama, quines passes es fan per part de la conselleria? Hi va haver una pregunta en el passat plenari, però han passat uns dies, a veure si ens pot informar de per on van els tirs de les possibles ajudes.

També li vull demanar sobre la regla de *minimis*. Sé també que el sector, per exemple, del formatge de Menorca també hi va fer molta incidència, i el passat Govern va fer feina amb la modificació del reglament europeu. Quines gestions ha fet davant Europa i quin seguiment fa aquest tema, perquè açò també és una part important pel que fa als costos dels productors.

Referent al Pla estratègic de ramaderia, que també l'ha comentat, vostè l'ha d'heretat, el va trobar aprovat, li demanaria a veure què en pensa? Quan el pensa posar en marxa? I bé, mirant el programa del Partit Popular, veiem com es va fer una proposta d'un pla de ramaderia, també en el sector pesquer, com un pla més genèric. Com ho pensa compaginar o són plans que fia fer per separat?

Sabem que ahir hi va haver les confraries de pescadors, que varen proposar al Govern, precisament, aquest pla estratègic, per donar continuïtat al sector, i jo li deman: de les seves propostes en el programa electoral, com pensa complir el compromís que hi hagi, com a mínim, 180 dies de sortida d'arrossegament? A veure, com ho pensa complir.

I una notícia d'avui també, no sé si la coneix, però la Mar Viva ha fet un comunicat, bé, ha entregat una carta a uns pescadors que hi ha hagut per aigües de Menorca, és una associació que es diu Per la Mar Viva, era d'un vaixell de Castelló, que havia vingut a pescar. Bé, si no coneix la notícia, els han dit a veure per què pescaven en aigües fora del seu àmbit, tot i que és legal, però amb una carta amigable ho han fet. Però bé, en tot cas ja li passaré aquesta notícia.

Referent a la PAC, efectivament, es va lluitar perquè hi hagués el reconeixement de la insularitat, així s'ha aconseguit.

Vull recordar que el Partit Popular va fer molta oposició en aquest tema i creiem nosaltres que s'ha arribat a bon port, tot i de vegades no tenir el suport aquest unànime que moltes

vegades demana el sector. També vostès van prometre el pagament anticipat de la PAC. Ara hi queda poc, va sortir a una roda de premsa que ja hi havia uns pagaments, el mes d'octubre s'acabarà de fer el cent per cent del pagament. Nosaltres hem fet una mirada a la pàgina del ministeri i encara no hi ha la totalitat, per tant, els percentatges que va dir en roda de premsa, voldria que ens els confirmés. Sí, que ens confirmés els percentatges, i aquest pagament anticipat que podria ajudar prou els productors i ramaders, per aquest avanç del pagament que vostè ha dit que hi ha retards.

Referent al relleu generacional, que afecta tant el sector pesquer, molt, i també el ramader i agrari, li demanaria a veure quines línies pensa dur a terme per afrontar aquest problema, dins la PAC hi ha algunes línies, però consideram que tal vegada no són suficients, que des de la conselleria es podrien fer algunes línies més.

En matèria d'escorxadors, crec que no hi ha fet cap referència o..., bé, se m'ha escapat, però sempre des de la conselleria, tot i la gestió municipal, des de la conselleria sempre se'ls ha donat unes línies de suport en matèria financera. Quines actuacions també pretén fer, una línia continuïsta o no, o millorar-ho?

Com pensa abordar el tema dels sobrecosts? També, la insularitat. Insistesc en el tema dels *minimis*.

I després el sector ecològic, hi ha fet referència al final de la seva intervenció, estam contents, nosaltres creiem que també és un sector estratègic, tot i que en el programa del Partit Popular no s'esmenta el tema del sector ecològic, concreta en una agricultura sostenible; jo li demanaria a veure si vostè realment creu que el sector ecològic s'ha de potenciar, crec que ha dit que sí, voldria que ho acabés de confirmar, perquè si fem una comparativa amb el programa electoral no ens acaba de quadrar.

Voldria anar al tema de medi natural, que açò és la part que ens afecta, bé, que ens preocupa més, ens preocupa el tema de l'afectació de possibles canvis de la Llei del sòl o la Llei agrària. Vostè diu que es modificarà, però la llei del 2014 ampliava poder obrir les activitats agràries a altres sectors, com el turístic. Nosaltres consideram que s'ha d'apostar fermament per conservar els espais rústics per dedicar-los a producció agrària, a producció d'aliments. I fer canvis en segons quins sectors, que veiem que el seu govern va en aquest sentit, en altres conselleries, creiem que pot tenir una afectació negativa sobre l'essència de l'àmbit rural, que és producció agrària. Per tant, aquí sí que li voldriem fer la pregunta: a veure com considera que s'ha d'impulsar la rendibilitat de les explotacions, a través de les activitats complementàries? Ho troba imprescindible? Ho troba necessari? Com ho pensa fer?

Després, quan vostè va ser gerent d'ASAJA es va presentar un contenciós...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Carbonero, debería ir concluyendo.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

... -sí, ja la darrera pregunta-, es va presentar un contenciosoadministratiu contra l'ampliació de les ZEPA, impulsat pel Govern de les Illes Balears. Li demanàriem, què en pensa l'actual conseller de Medi Natural respecte d'aquestes zones ZEPA? N'ha fet un esment, però creiem que és important la conservació de la Xarxa Natura. I quina previsió té de la gestió? Vostè ha dit que la gestió no és prohibir, és protegir i no és prohibir, però jo li dic, regular és prohibir? Regular és prohibir? Perquè, bono, li trec un cas de la zona humida de S'Albufera de Mallorca, que hi va haver unes activitats aquàtiques aquest estiu, no sé com està aquest expedient, però, bé, hi ha activitats que realment s'han de prohibir, regular de vegades també és prohibir.

I, bé, ens ha quedat un poc... aquesta pregunta.

Tenc altres preguntes, però ja em diuen que he acabat el temps. Per tant, a la segona intervenció intentaré incidir-hi, si no m'ha contestat.

Però, sobretot, la darrera ja: quan pensa posar en marxa la Mesa del canvi climàtic que li han demanat?

Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Carbonero. Corresponde ahora el turno de palabra al Grupo Parlamentario MÉS per Mallorca, al Sr. Ferrán Rosa.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltíssimes gràcies, Sr. President, i moltíssimes gràcies, Sr. Conseller, per la seva compareixença. Li dic el mateix que vaig dir als seus companys, a mi m'hagués agradat conèixer un nivell de detall com el que ha presentat vostè avui, pot ser no tant nivell de detall, però un major nivell de detall el dia de la investidura de la Sra. Prohens, benvingut sigui conèixer les línies del Govern, encara que sigui pràcticament tres mesos més tard.

Aprofit l'avinentesa també per donar l'enhorabona, a vostè i al seu equip. Vull dir que de ben segur que lluitaran i treballaran per continuar bona part de la feina que s'ha iniciat i li desitjo èxits perquè sé que el seu èxit serà el del sector i, per tant, el de la nostra terra.

Jo, en general, li agraesc també el tarannà, crec que vostè és el primer dels consellers que compareixen en aquesta comissió o en aquest parlament que no parla d'una herència rebuda com un element negatiu, vull dir, crec que és positiu que felicitati l'acció dels governs anteriors. I en aquest sentit, jo també li don l'enhorabona per no haver-se deixat temptar per un cert sectarisme, que hagués estat el més fàcil, crec que s'ha de posar en valor, precisament, que sigui capaç de tenir o de mantenir el director general de la passada legislatura, maldament sigui d'un altre partit i, a més, un partit que en moltes coses es troba a les antípodes del seu.

Vull dir, a mi això em parla molt bé de vostè, el que em genera són dubtes respecte de quina política agrícola aplicarà vostè o quina política agrícola es va fer en la passada legislatura.

Més enllà d'això, hi ha determinades qüestions que m'agradaria demanar-li, perquè no n'hi he sentit parlar i sí que m'agradaria tenir un major nivell de detall.

Vostè ha parlat de modificar la llei del 2019 i al mateix temps ha parlat que ens fa falta en moltes qüestions continuïtat, a mi em sembla que és una paradoxa, però, bé, parla d'ampliar els usos o facilitar usos complementaris en les activitats agrícoles per augmentar la seva rendibilitat. M'agradaria saber de quina manera pensa fer-ho, si parlem d'usos turístics, parlem d'usos energètic, de quin tipus d'usos parlem, de quina manera pensa controlar que, efectivament, són complementaris i no esdevenen usos principals d'aquella explotació o d'aquell indret.

Alhora ens trobam en unes situacions en què no s'han desenvolupat les ZAVA i tampoc no s'han desenvolupat les zones de desenvolupament prioritari en matèria energètica, i això genera unes tensions. M'agradaria si pogués fer-ne reflexions. El seu director general va ser prou crític amb les qüestions de promoció d'energies renovables, no sé com conjuguarà això amb la Conselleria d'Empresa, Ocupació i Energies, si és una qüestió que el preocupa o si és una qüestió que passaran per alt.

Al mateix temps, una de les qüestions que ens preocupa és la capacitat d'accedir a la terra, una de les qüestions que duia Podem i, per tant, el seu director general al programa era la creació de bancs de terres. No n'ha parlat, no sé si és una cosa que es farà o no es farà.

Més enllà d'això, a mi em preocupa la possibilitat d'accés a la terra en la mesura que sí facilitam usos alternatius, que segurament són més lucratiu que els agrícoles, pròpiament dit, de quina manera es facilitarà aquest accés.

En matèria de comercialització, ha parlat de venda directa, però m'agradaria saber si més enllà de la promoció a la venda directa té altres mitjans o planteja altres mitjans per fer-ho efectiu.

Alhora li he de donar l'enhorabona o la benvinguda a l'ús del terme "usos propis del sòl", vull dir, jo sé que vostè el fa servir, però no sempre al seu partit ho fan servir. De fet, el portaveu del Govern, jo he coincidit en debats al llarg de les eleccions, en campanya electoral, i deia que no hi havia usos propis o impropis del sòl, per tant..., bé, benvinguts sigui aquest aterratge als usos del sòl.

En matèria REIB, tots el suport de reclamar ajudes al transport, el que passa és que li diré el mateix que hi ha dit la Sra. Carbonero, la regla de *minimis* ens afecta i, per tant, aquí, per molt que vulguem plantejar ajudes al transport, això suposa un pegat i ens impedeix que les explotacions agrícoles i ramaderes s'acullin a altres tipus d'ajudes. Precisament en això nosaltres li estenem la mà, igual que segurament la resta de grups, perquè crec que és una cosa de consens i de país que es revisi aquest reglament europeu.

Des del nostre grup hem impulsat una PNL, que supòs que arribarà a aquesta comissió d'aquí a unes setmanes, en termes de recuperar les ajudes de manteniment del paisatge. Vostè ha plantejat que l'activitat agrícola té uns beneficis suplementaris, més enllà de la pròpia producció d'aliments, o més enllà de l'activitat econòmica pròpiament dita. Una d'elles és el manteniment del paisatge i a mi m'agradaria veure recuperar aquesta línia d'ajudes, que es va impulsar amb fons de l'ITS fa dues legislatures i per mor de la COVID es va aturar. Crec que és una de les qüestions que seria interessant i que segurament hi haurà consens en aquest sentit.

En matèria d'aigua, m'agradaria sentir-lo parlar sobre què pensa fer en matèria de nitrats, hi ha determinades zones de la nostra illa, o a l'illa de Mallorca que té infiltracions a l'aigua de nitrats i que, per tant, a nosaltres ens preocupa, que efectivament el regadiu és l'activitat agrícola més rendible, però també té uns impactes negatius en l'abastiment d'aigua. I, per tant, aquí m'agradaria sentir-lo parlar.

Ahir vàrem aprovar una PNL en comissió, sobre el cicle de l'aigua, un dels punts era augmentar els efectius, un dels punts que vàrem proposar nosaltres com a MÉS per Mallorca, augmentar els efectius, el capítol 1, d'efectius d'ABAQUA per a l'any 24. Es va rebutjar amb el vot en contra del seu partit. És clar, jo em deman de quina manera s'impulsaran aquests usos terciaris de l'aigua si ABAQUA no disposa de més personal, si tenen previst fer-ho de qualque manera.

Ahora m'agradaria sentir-lo parlar de relleu generacional, si té previst impulsar-ho de qualque manera, sé que hi ha moltes de qüestions i que, efectivament, la part econòmica és important.

Tampoc no l'hem sentit parlar de les transferències de competències als consells, és una competència exclusiva dels consells, d'acord amb l'article 70.12 de l'Estatut d'Autonomia i Mallorca l'única illa on no s'han transferit aquestes competències, i això posa tant en agricultura com en pesca, els nostres pagesos, els nostres ramaders, els nostres pescadors de Mallorca en una situació de desavantatge. Vull dir que en el cas, per exemple de Menorca, el Consell de Menorca llança unes ajudes que són complementàries, o que hi poden accedir els pescadors de Menorca, de la mateixa manera que són complementàries les que llança la conselleria. Per tant, en aquest sentit, això no existeix en el cas de Mallorca, que ens ho diu la mateixa Confraria de Pescadors, que si estigués descentralitzat, podrien accedir-hi les dues, cosa que no succeeix.

Un dels punts que es va iniciar la passada legislatura, o es plantejava iniciar, era un laboratori de sanitat animal. M'agradaria sentir-lo parlar, igual que la cel·la d'enterrament de residus ramaders.

En matèria d'espais naturals. Efectivament, el que fa falta és una gestió i la gestió implica permetre unes coses i impedir unes altres, vull dir, no es tracta que la gestió del medi ambient impliqui una prohibició, sinó que la mateixa gestió implica això.

No ha fet esment de si té previst ampliar la superfície d'espais naturals protegits. En cas que sí, quines noves àrees o quins nous espais naturals protegits té previst impulsar? El Parc Natural de Ponent va iniciar el seu camí la passada legislatura, no sé si té previst combinar-lo.

Quant a usos dels espais naturals, quins usos compatibles té previst impulsar. Altres illes, com les Canàries, en llocs concrets, l'any passat visitava Fuerteventura i un parc natural com és l'illa de Lobos, tens un aforament diari de visitants, tant per locals, com per residents, pot ser una solució, però no sé si són mesures que té previst impulsar. Ho dic perquè en casos concrets, és vera que és incompatible o és difícilment compatible si hi ha barra lliure.

En matèria de biodiversitat, m'agradaria sentir-lo parlar també de la posidònia. El seu partit en el passat ha estat molt crític amb aquestes mesures, sobretot les darreres setmanes hem llegit notícies molt positives de la recuperació de platges. I si vostè em demana o si li demanen a Brussel·les quants turistes vénen a veure espais naturals a Balears, jo diria que tots, perquè tots vénen per les platges, o quasi tots, i si no vénen per les platges vénen a l'hivern per la muntanya, però, bé, i són espais naturals. I en aquest sentit, m'agradaria sentir-lo parlar de la recuperació de platges i de l'aprofitament de la posidònia, de quina manera.

En tema de biomassa, totalment d'acord, crec que és un repte, va quedar pendent la passada legislatura i aquí aprofit la meva experiència com a gerent de l'Institut Balear de l'Energia, crec que hem d'impulsar l'aprofitament dels recursos de biomassa, perquè o es crema de forma controlada, o es crema de forma incontrolada i, per tant, aquí crec que fan falta estratègies a mig i a llarg termini. Nosaltres li estenem la mà. Passa que el sector no existeix ara mateix, el sector d'explotació de la biomassa i, per tant, l'administració pública és fonamental. Hi ha experiències molt bones, com la de la Diputació de Girona, d'etiquetatge de producte de biomassa, i aquí m'agradaria que... bé, li estenem la mà en aquest sentit, crec que és una de les iniciatives que ens agradaria impulsar també des del Parlament.

Ja acab perquè se m'acaba el temps. M'agradaria sentir-lo parlar també de corredors verds, si té previst impulsar corredors verds per a la biodiversitat.

I, per últim, ja seria una reflexió, vostè ha dit que hem tengut una temporada positiva en matèria incendis. Jo li dic que venim d'un moment on es plantejava que l'IBANAT no feien feina i que feien més bona feina una guarda d'ovelles, a 8 anys on s'han augmentat significativament els recursos de l'IBANAT. Per tant, sí que hi ha hagut una temporada positiva,...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ferran, concluya por favor.

EL SR. ROSA I GASPAR:

... -acab-, però s'ha fet molta feina aquests 8 anys en aquest sentit. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ferran. Por el Grupo Parlamentario Mixto tiene la palabra la Sra. Joana Gomila.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Moltes gràcies, president, bon dia a tots diputats i diputades. Bé, conseller donar-li l'enhorabona pel seu càrrec i esperar que amb l'equip que formarà part, puguem dur a terme tot un seguit de línies que ajudin, sense cap dubte, a la millora de tots els sectors, així com de tots els espais. M'alegra el que ha dit, de voler continuar i de tenir les portes obertes perquè treballem entre tots, jo crec que açò és una molt bona manera de fer feina, perquè en els fons aconseguim l'objectiu, que és millorar el benestar i els interessos dels nostres ciutadans.

Compartesc amb vostè, Sr. Conseller, que l'agricultura i ramaderia són sectors estratègics per a les illes i, en especial, per a Menorca, perquè generen ocupació, diversifiquen l'economia, són gestors del territori, en el cas de Menorca quasi un 80% de la nostra illa diríem que el gestiona el sector agrari, per entendre-ho de qualque manera. A més a més, són productors d'aliments que, sense cap dubte, van cap a l'objectiu de poder arribar a assolir una sobirania alimentària, que no serà fàcil, però, bé, que hi hem de treballar. Però, també compartesc amb vostè que necessitam que aquestes explotacions siguin viables, de fer que aquestes explotacions puguin tenir relleu generacional i que, d'alguna manera, les famílies puguin viure d'estar en el camp.

En aquest sentit, vostè sap que a Menorca tenim el Contracte Agrari de Reserva de la Biosfera, que ha estat una aposta clau per avançar, precisament en aquests reptes. I en el Pla d'acció de Menorca Reserva de Biosfera, es preveu que una part del finançament vagi cap al sector primari. Des de MÉS, per Menorca, pensam que una part del finançament que aporta el Govern balear, que en parlàvem l'altre dia al Parlament, podria anar encaminat a augmentar la convocatòria d'ajuts d'aquest Contracte Agrari de la Reserva de Biosfera. A veure com valora aquesta proposta, i si creu que podria ser una proposta perquè la comissió paritària, que hi ha entre el Govern de les Illes Balears i el consell, que estableix la Llei de Menorca Reserva de la Biosfera, pugui tenir en compte per al 2024, de poder distribuir els fons per poder augmentar aquest contracte agrari.

També hem vist en els darrers temps, que proliferen aquesta activitat turística sobre el camp de Menorca, açò a nosaltres ens preocupa, perquè creiem que el pagès ha de poder viure de fer de pagès, no de fer de professional del sector turístic i, per tant, hauríem de mirar de quina manera es pot regular i assegurar que en el camp, els pagesos viuen del camp i no de les activitats turístiques. A veure quines mesures pensa impulsar el conseller. Quan ha dit que la nova llei agrària regularà activitats complementàries, açò m'ha preocupat un poc perquè, segons com ho regulin, podem acabar veient els pagesos fent de restauradors i no fent de pagesos, quan els pagesos el que volen i per açò tenen aquesta vocació de ser pagesos, és treballar i viure del camp.

Per una altra banda, un altre sector que també ens preocupa és el sector lleter en el cas de Menorca, on sabem que els preus de la llet i de productes làctics moltes vegades estan per sota del preu de la producció. I des de MÉS per Menorca, tenim clar que s'ha d'apostar per aquest preu just de la llet i de tots els productes que vénen darrera.

El gener del 2023 es va signar a Menorca per part de la conselleria, bé, l'anterior, consellera, però és la seva conselleria, amb el consell insular i amb el sector nàutic, una segona edició del Pla PROVILAC. I llavors, aquell preveia tota una sèrie d'accions per poder donar futur a aquest sector ramader i a la vegada acabar d'animar als joves que s'incorporin a aquest sector, perquè saben que hi ha un futur. En aquell moment es va manifestar per part de la consellera actual la voluntat de seguir fent feina amb aquest, li demanaria a veure si vostè també segueix amb el compromís de seguir fent feina en un pla d'aquest tipus. En aquest cas, aquest pla incloïa una línia d'ajuts per cobrir aquest cost de producció, li demanava si té coneixement de si s'ha convocat aquesta nova línia d'ajuts, i si seguiran apostant el 2024 per també preveure una partida per a aquesta finalitat.

També es preveia, en aquest pla d'acció, augmentar el volum de producció i comercialització del formatge Maó-Menorca i l'aportació de la conselleria i del consell insular era d'uns 200.000 euros més o manco el 2023, li deman a veure si el Govern seguirà apostant per donar suport a aquestes iniciatives i quina preveu que pugui ser l'aportació per a l'any 2024.

També en aquest mateix pla hi havia un suport a inversions i comercialització a nivell d'indústries agroalimentàries, amb un pressupost de 6 milions d'euros, a veure si s'ha publicat aquesta convocatòria, en cas que sí...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Que també en aquest pla hi havia prevista una línia de suport a inversions...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... -sí, sí..., d'acord?- a veure si... bono, si pensen seguir amb aquestes convocatòries, si ja s'ha fet efectius els pagaments o no.

Per altra banda, també hi havia el propòsit, dins el mateix pla, de millorar la viabilitat i rendibilitat d'aquest sector i també l'adaptació al canvi climàtic de què parlàvem, també hi havia tota una sèrie d'ajudes de línies específiques per al sector ramader, com, per exemple, una ajuda per la cria de vedelles per 140.000 euros, un suport a l'associació de la vaca frisona per 15.000, etc., tot una sèrie d'ajuts.

Llavors li demanaria a veure si preveuen seguir apostant per aquestes ajudes i si dins el 2024 es mantendran o s'augmentaran.

Per una altra banda, també per potenciar la comercialització, com molt bé deia, d'aquest producte que ajuda, per tant, a poder produir més i a poder-se comprar,

incrementar aquest producte, es va crear el 2021 a petició..., bé, amb una iniciativa parlamentària de MÉS per Menorca, la Mesa del producte local. Li volia demanar si té previst o no reunir aquesta mesa i poder continuar amb aquesta.

Bé, com ja hem parlat en el tema dels alts costos que du la insularitat o la doble insularitat o, fins i tot, la triple insularitat, depenent d'on parlem, seria a veure quines mesures es compromet el conseller a impulsar, per a aquestes compensacions dels costos d'insularitat, a veure de quina manera ho faran, via règim especial de les Illes Balears, per exemple?

Per altra banda, també el sector agrícola i ramader és un sector, també el pesquer, ara li he parlat d'açò, però també el pesquer, que ens permeten consumir producte local amb tots els avantatges que té açò a nivell de producció, a nivell d'ocupació, a nivell de què són productes molt més sans perquè són de la nostra terra, i llavors per poder fomentar el consum està molt bé que els ciutadans haguem de consumir més, però també hi ha una responsabilitat de les administracions públiques en aquest sentit, i seria veure de quina manera es pot impulsar aquest consum, per exemple, als hospitals, als menjadors escolars, als centres de dia, als diferents establiments hotelers, a veure si pensen..., -ja sé que en açò igual vostè ha de fer feina transversalment amb altres conselleries-, però si hi ha una manera que des de l'administració pública puguem potenciar, on nosaltres tenim alguna competència, poder consumir, posar un poc aquests productes locals com es va fer amb la llei turística, per exemple, amb els establiments hotelers, com bé deia la Sra. Carbonero, si pensen augmentar-ho, però també en aquelles parts que ens afecten directament al que seria nostre.

Pel que fa al sector pesquer, vostè deia els dos problemes bàsics que hi ha, que són les restriccions que tenen a Europa, i sobretot pel que fa a la pesca d'arrossegament, i, per una altra banda, la manca de relleu generacional. De fet, a Menorca tenim una... bé, jo crec que tenim zones ben diferenciades a nivell de les Illes i, és clar, de quina manera pensa defensar davant Europa i davant Espanya aquest sector pesquer perquè pugui seguir fent feina, perquè pugui seguir rendible, perquè en el fons diversifica l'economia, però també protegeix la mar balear. I si han pensat o no en la possibilitat d'alguns ajuts que puguin compensar les aturades estacionals biològiques d'aquesta pesca, i si pensen facilitar la renovació i modernització d'aquesta flota pesquera.

Per altra banda, de quina manera pensen impulsar també el consum d'aquesta producció pesquera a través de campanyes de sensibilització o de quina altra manera.

Respecte del relleu generacional, l'any passat o l'altre, ara no ho record, vàrem tenir una reunió amb la Confraria de Pescadors i l'anterior consellera, jo hi vaig assistir com a alcaldessa de Ciutadella, i, és clar, el que ens manifestaven amb molta preocupació és el relleu generacional. Deia que, és clar, el problema que tenien avui en dia, és que abans els fills anaven amb els pares a pescar, ja coneixien un poc com funcionava o agafaven un jove per a l'estiu i anava a fer feina i ara, per mor d'una sèrie de normatives, açò no és possible.

És clar, dius si la gent no coneix el sector pesquer abans, és molt mal de fer que se'l pugui estimar, el poder-ho fer.

I llavors igual proposàvem la possibilitat de fer com una espècie de formació dual, per entendre'ns, on els professionals puguin formar aquests nous treballadors, els puguin conèixer, els puguin mostrar aquest ofici embarcant-se amb ells, no ho sé, pens que podria ser una bona fórmula per poder encaminar que la gent, els joves coneguin el sector i, per tant, els pugui atreure, perquè, és clar, sense conèixer-lo, la veritat és que es fa difícil poder-hi anar. Podria ser, tal vegada, una mesura per poder ajudar a posar en marxa aquesta programació professional relacionada amb la pesca.

Per altra banda, vostè sap que a Menorca tenim dues reserves marines, la del nord i la de l'Illa de l'Aire, i el passat setembre la reserva de l'Illa de l'Aire, tot i que no es va canviar...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya concluyendo, Sra. Gomila, por favor.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

... -no passi pena, seguiré a la propera intervenció, en aquest tema-, sí, ja..., sí, ho parlaré a la pròxima intervenció.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Gomila. Por parte del Grupo Parlamentario Popular, tiene la palabra el Sr. Pedro Álvarez.

EL SR. ÁLVAREZ I GELABERT:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Diputades i diputats, Sr. Simonet, equip de la conselleria i entitats dependents, molt bon dia a tothom, enhorabona per la responsabilitat que els ha tocat assumir.

En nom del Grup Popular, vull agrair la seva cortesia parlamentària amb la sol·licitud d'aquesta compareixença parlamentària amb l'objectiu de presentar quines són les línies generals de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Medi Natural per al període 2023-2027.

Com a membre d'aquesta comissió i també com a diputat que som amb poca experiència, he de reconèixer que la primera passa que he fet a l'hora de preparar aquesta intervenció ha estat recórrer al *Diari de Sessions* d'aquesta casa, amb la finalitat de saber des d'on venim, perquè només si tenim clar des d'on venim podem conèixer el context real del món agrari i com a Parlament avaluar el full de ruta presentat per aquest consell i definir cap on anam.

Senyores i senyors diputats, el Partit Popular és una formació política amb una vocació real en favor de la pagesia, amb els productes que se'n deriven i també per l'entorn natural, la biodiversitat i la seva sostenibilitat.

El nostre compromís es veia reflectit en les propostes electorals que varen dur a les eleccions autonòmiques, en l'acord d'investidura que vàrem fer amb el Grup VOX i amb el

programa de govern que va presentar la presidenta Prohens a la seva sessió d'investidura, i és que, si no actuam de forma urgent, senyores i senyors diputats, fora vila se'n va en orris. Jo som de poble, imagin que molts de vostès tenen contacte amb aquest medi rural i també tenen aquesta mateixa constància.

Partint del nostre programa electoral, hem de valorar molt positivament la intervenció feta pel conseller, ha aportat a aquesta comissió un criteri tècnic, que tots vostès coneixen, recollit en anys d'experiència a la gestió de l'àmbit rural.

Des del Grup Popular consideram necessari l'establiment d'un pla de suport als pagesos i ramaders, ja sigui amb l'agilitació de tràmits, la reducció de burocràcia o també l'establiment de bonificacions al sector primari.

Pretenem donar garanties a la rendibilitat del sector agrícola, creiem molt necessari recuperar l'esperit de la Llei agrària del 2014, una normativa que -consideram- era de consens i que va ser eliminada pel govern d'esquerres sense que ho hagués demanat pràcticament cap agricultor.

Sr. Conseller, si haguéssim de fer una comparació, podríem dir que l'estat actual de fora vila es reflecteix en els ametllers secs per la Xylella, a ca nostra hem tengut ametllers tota la vida i és una llàstima veure fora vila així, després de vuit anys de govern d'esquerres el nostre paisatge es mor i és hora d'actuar.

Per tant, consideram que, amb aquesta reforma de la Llei agrària, podríem, en primer lloc, resoldre els problemes que tenen els pagesos, que se'ls ha creat en els darrers anys, sobretot pel que fa al desenvolupament de les infraestructures mínimes imprescindibles; podríem donar també coherència al panorama normatiu balear, sobretot en relació amb la jerarquia normativa de les diferents administracions, i podríem desenvolupar un sistema legislatiu que afectés els conceptes de producte local i també de gestió forestal.

En aquest sentit, Sr. Simonet, ens agradaria saber quina estratègia vol seguir la conselleria perquè les finques agrícoles puguin desenvolupar activitats complementàries.

Per altra banda, les intervencions agràries són necessàries a l'hora de millorar les explotacions, com és el cas del sector ramader menorquí -com deia la Sra. Gomila-, atès l'elevat preu d'aquestes inversions es demanen ajudes que permetin la viabilitat econòmica d'aquests llocs, les ajudes no han de ser puntuals. Aquest suport econòmic ha de tenir una periodicitat contínua i s'han de resoldre en poc temps per tal de permetre al pagès planificar la viabilitat econòmica de la seva explotació.

Per altra banda, també és important millorar la producció i la sostenibilitat de l'activitat ramadera. Podem parlar del sector lleter, però també de la producció porcina, caprina, avícola, helicultura, per exemple, o altres espècies ramaderes. Entre tots, hem de revertir la trajectòria de reducció del sector ramader i facilitar el desenvolupament d'un procés que permeti el manteniment del sector de forma sostenible i amb generació de valor.

Concretament, respecte de la llet, vostè, Sr. Conseller, sap que el seu preu és inferior a la mitjana nacional, en canvi, el

preu de pinsos i farratges és més elevat. És una situació que és difícil, i més tenint en compte que el sector lleter representa una part important de l'economia agrària, especialment a Menorca.

El fet insular fa que les nostres matèries primeres s'hagin d'introduir de fora i que els productes obtinguts els haguem d'exportar de les Illes. Amb la pujada de preus de les matèries primeres i la coneguda baixada de preus del producte obtingut, es fa necessari cobrir aquesta falta de rendibilitat del sector i, si hem de parlar de plans de desenvolupament rural, no ens valen excuses, no pot ser que en ple 2023 es resolguin sol·licituds de PDR fetes fa més de tres anys.

Sr. Conseller, esperam i desitjam que amb el seu nou equip aquests tràmits heretats es puguin escurçar.

A més a més, és voluntat del Partit Popular que les convocatòries d'ajudes a pagesos es resolguin el mateix any que es publiquen. Si volem un camp viu hem d'oferir una administració eficient i al servei del sector primari; hem de continuar agilitant el pagament d'ajudes i compensacions en la nova Política Agrària Comuna que compta amb el factor de la insularitat. Només si incentivam la pervivència i la competitivitat del sector primari promourem la participació del jovent en els àmbits de l'agricultura, la ramaderia i la pesca.

Estic molt d'acord amb el que expressava la companya del Grup Mixt, per al foment del relleu generacional és important impulsar la formació professional o la formació dual com a vies d'especialització al sector primari.

Per altra banda, consideram també urgent parlar de circularitat i sostenibilitat. L'agricultura i la ramaderia són activitats humanes molt exposades a les incidències climàtiques i això, en definitiva, vol dir que són les més sensibles. En aquest sentit, consideram prioritari desenvolupar una estratègia d'agricultura que l'adapti als sistemes ecològics i que doni respostes a aquestes situacions del canvi climàtic a les quals ens hem d'adaptar.

Balears és una comunitat pionera en la posada en marxa de regadius amb aigües regenerades, malgrat tot, el seu potencial d'aprofitament consideram que encara és elevat. La promoció de l'ús d'aigües regenerades i l'impuls de nous sistemes de reg i de retenció de diòxid de carboni serien propostes a valorar.

Sr. Conseller, des del Partit Popular consideram que el producte local també ha de ser una prioritat d'aquesta legislatura, hem d'enfortir la percepció que té la ciutadania d'aquest producte de qualitat que es produeix a la nostra terra, hem de promoure la venda directa com a model agroindustrial que millori la distribució dels beneficis i hem de regenerar o generar noves oportunitats econòmiques a través dels recursos silvestres, jo som el primer que m'agrada anar a cercar espàrrecs, collir bolets o anar a cercar caragols.

Aquesta gestió del producte local també passa per la mar, evidentment, és prioritari fer una gestió eficient dels recursos marins, mitjançant el Pla de pesca de Balears que abans comentàveu. Ahir mateix ho vàrem veure a través de televisió pública, a través d'IB3, la situació del sector pesquer és dramàtica i hem de donar suport entre tots a les confraries, però

també hem d'establir un marc favorable per al pescador recreatiu.

Canviant de context, ja fa quatre anys en aquesta mateixa comissió es parlava del règim especial establert al Reial Decret 4/2019. Senyores i senyors, el Govern balear i el Govern de l'Estat han coincidit en color polític durant aquests quatre anys i no pot ser que, després d'una legislatura completa, pràcticament tot continuï igual a excepció de l'aprovació de la Disposició addicional setanta dels Pressuposts Generals de l'Estat de l'any 2023, ja fem tard a posar en marxa les mesures establertes en el règim especial.

Per altra banda, si parlem d'entorn rural, no podem oblidar el control de les espècies invasores o al·lòctones i posar especial esment a la serp de ferradura a l'illa d'Eivissa, per exemple, o al cranc blau, que està ja establert a tots els nostres litorals.

Quant als espais naturals protegits principals d'aquesta terra, millor si no en parlem, tenc entès que tenim quatre plans rectors d'usos i gestió que no estan vigents, i del Pla d'ordenació val més no parlar-ne tampoc, perquè n'hi ha 9 de pendents de revisió i d'actualització.

Quant a gestió forestal, perquè les nostres garrigues i boscos preocupen i ens preocupen molt, és cert el que ha dit, conseller, a instància d'un dels seus directors generals: els d'incendis no s'apaguen a l'estiu es toquen a l'hivern amb una bona gestió de la massa forestal, i en això considerem l'IBANAT una peça clau. No ho oblidem, la gestió forestal, tot i que en aquests darrers anys no s'ha considerat prioritària, també la podem considerar una activitat agrària. I en aquest sentit, Sr. Simonet, què té previst fer com a conseller per recuperar la gestió forestal?

Un tema important a comentar, en un altre àmbit de la seva conselleria, és el suport a productes concrets: els cultius proteics -com deia-, la fruita seca, la patata...

I, finalment, per acabar el meu primer torn d'intervenció, m'agradaria posar el focus en el medi natural i la biodiversitat. Ens ha parlat de donar més visibilitat als espais naturals, que els ha considerat joies amagades; ens ha parlat d'impulsar les sinergies entre institucions públiques i propietaris o el sector privat, una idea que forma part de l'ADN d'aquest grup parlamentari, i ens ha parlat de què protegir no sempre vol dir prohibir, i té tota la raó, en això estam molt d'acord, Sr. Conseller, protegir no sempre vol dir prohibir, ara bé, quan hi ha una normativa s'ha de fer complir.

En aquest sentit, m'agradaria comentar una altra competència de la seva conselleria, que es la potestat sancionadora. Com vostè sap, el seu departament ha de fer front als atacs contra el medi ambient, fondejos sobre posidònia, abocats il·legals, pesca en espais protegits, etc. Recentment, hem sabut d'una certa deixadesa per part del Govern, que el 75% dels expedients oberts des de l'any 2015 varen quedar sense resoldre.

Concluc la meua intervenció, Sr. Simonet, llançant-li una pregunta més: com té previst posar ordre el Govern respecte d'aquesta situació?

Muchas gracias, Sr. Presidente, i moltes gràcies, conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Álvarez. Contesta el consejero de Agricultura, Pesca y Medio Natural.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, PESCA I MEDI NATURAL (Joan Simonet i Pons):

Gràcies, Sr. President. Miraré de contestar..., perquè, a més, hi ha temes que es repeteixen, per tant, miraré de dur un ordre, perquè, és clar, jo punt una cosa rere l'altra i ara, per ventura, quan contesti a Pilar ja contestaré a la resta, bé, mirarem d'entrar..., per ventura em repetiré un poc.

Sí, Sra. Carbonero, però és que no només he mantingut el director general, també hi ha la gerent de l'IRFAP que continua, vull dir que..., no ho sé, jo... la meua manera de ser és una, determinada, no em sent incòmode en aquests moments amb el grup polític en el qual som, però crec que... gent vàlida, igual que la resta de directors que s'han triat, funciona, estan cridats amb els criteris que jo he cregut que són més eficaços, amb la meua línia política i amb el meu pensament d'execució. Però..., vull dir que va per aquí, fins i tot la cap de premsa crec que també va fer feina a l'anterior conselleria.

Eterna crisi. Sí, això és... es diu, però crec que hem de fugir d'aquests conceptes, és cert que el sector primari ho passa malament, però també hi ha oportunitats, també hi ha iniciatives molt interessants en aquests moments a les Illes que generen una esperança, una espècie d'atracció per a altres pagesos que puguin anar-hi darrere, i crec que sí, hem de parlar i hem de ser conscients que hi ha problemes, però també hem d'anar a cercar aquestes oportunitats, aquests projectes nous que surten, via cooperativisme, iniciatives privades, inversions estrangeres, sense cap dubte, també, que estan involucrades dins el sector primari. Però, com deia, no només hi ha una solució, hi ha moltes coses que hem de mirar i hem d'agafar el bo. Per tant, jo també voldria llançar o transmetre de qualque manera que no hem de ser totalment pessimistes, sinó que hem de cercar aquelles coses que ens animin a continuar i a tenir oportunitats i anar cada vegada a més.

El canvi climàtic, ho he dit, està dins els temes. Crec que després m'ha demanat quan reunirien la mesa, bé, en aquests moments preparam els continguts, els objectius, seria la proposta que llançaria la direcció general, qui ha de participar, quins objectius serien. Jo supòs que abans de Nadal..., bé, sí, segur, segur que dins el novembre, no li vull dir el novembre i que després sigui la primera setmana de desembre, però dins aquest trimestre que ve faríem la primera reunió, que és la primera reunió a la convocatòria de la qual es posa en coneixement el que la conselleria creu que ha donar la primera passa i recollir de tot el sector, dels representants que ens hem reunit sempre, sindicats, cooperatives, altres agrupacions, quines propostes ens fan també per començar a fer feina ja dins el 2024.

El preu just dels productes, sense cap dubte, ho he citat, la Llei de la cadena alimentària. La Llei de la cadena alimentària ja fa dos anys o un any i mig i llarg, o més, que per a mi està aprovada.

He de dir-li que dins el 2022 no es va realitzar cap inspecció en el moment i dins el 2023 ja en duem 21 d'inspeccions, de les quals sé que la meitat són d'aquests darrers mesos, amb la qual cosa aquí es controlen moltes coses: es controlen els contractes, si compleixen, i ja que m'ho ha passat el director i ho sap, li diré que d'aquests 21, hi ha 6 expedients sancionadors, 4 que es traslladen a l'AICA, que se'n van més amunt, 5 s'han arxivat i 6 es troben en tramitació. Vull dir, es fa aquesta feina, es fa aquesta feina en aquest sentit, però tal vegada això és una feina que no se li dona una publicitat, però aquesta feina sí que és conscient i la direcció general hi fa feina.

Relacionat..., no ho he dit abans, però relacionat amb el tema de la cadena alimentària, hem de posar en marxa una cosa que es va crear, que no ha acabat d'arrancar, que és l'Observatori de Preus, això tal vegada... no són efectes directes, perquè, és clar, nosaltres no podíem intervenir el mercat, dir al comprador vostè ha de pagar això al pagès, però sí que s'ha de fer regular el tema dels costs de producció; però l'Observatori de Preus de tal manera que pugui estar... que en aquests moments està inactiu, seria simplement per poder traslladar a la població quan va comprar, a quin preu se li paga un quilo de pebres al pagès i quin és el preu mig dels pebres que trobam en els mercats, enfocat sempre a les produccions locals. És clar això al que ajuda al consumidor és a saber quina és la realitat del que compra, torna ser una cosa que ajuda a poder mirar d'assolir aquests preus justs, que puguin anar d'una manera o de l'altra.

Respecte del 3%..., fins al 5. Sí, això és a la Llei turística, aprovat a la legislatura..., el que passa és que, així com va quedar a la Llei turística, posa que la competència de vigilar això és exclusiva dels consells. I aquí nosaltres..., és clar, totes les competències aquí estan transferides; però sí, nosaltres, per exemple, amb el de Mallorca sí que ja hem tengut relació per oferir-nos a ajudar als inspectors a com interpretar l'article que defensa..., que obliga a aquestes compres, diguin-ne ara producte local, sense tenir aquesta definició, però que seria aquesta obligació, crec que podríem anar.

Ens posarem en contacte també amb Menorca i Eivissa, si volen aquesta col·laboració i naturalment els serveis tècnics (...). Però, és clar, nosaltres no podem enviar un inspector a un establiment turístic per veure si compleix això, perquè si obríssim l'expedient no aniria enlloc perquè no tenim les competències legals.

Amb Agama en aquest moment sabem que hi ha converses entre el sector, la mateixa empresa, altres operadors que s'hi han interessat i fem feina en aquest tema. Permeti'm que no li pugui contar molt més, perquè aquí ja hi ha negociacions, diguem, de mercat intern, que tal vegada jo conec un poc, però no puc fer públiques en aquests moments.

Per part de la conselleria sí el que vaig anunciar, que és el que ens varen demanar els pagesos, ja ho vaig dir al Parlament,

que, bàsicament, és el control de la cadena alimentària, com coincidim perfectament que és una eina molt potent i que s'ha de mirar de fer feina amb això. Aquesta col·laboració amb els consells insulars per demanar el 3 i el 5%. I la tercera són aquestes línies de transport, que anirien vinculades al règim especial, o a la pròxima PAC, que ara en parlaré quan parlem dels *minimis*, explicaré un poc per on van aquestes línies, que això sí que és més a mig i llarg termini, com a mínim abans de Nadal és impossible administrativament poder treure una línia en aquest sentit.

La regla de *minimis*, efectivament, hem de pensar que hi ha dos tipus de *minimis*: tenim els *minimis* empresarials, que aquí hi poden accedir totes les empreses que arriben fins a 200.000 euros, cada tres anys, en aquests moments estan així, i, naturalment, les empreses de transformació agrària o cooperatives poden accedir a aquest límit de *minimis*. I després tenim els *minimis* agraris, que varen pujar a 30.000 i ara crec que es troben a uns 20.000, crec, o una cosa així. Però, bé, dins aquest ordre de magnituds. I, és clar, això és una ajuda que, com bé sap, tu no pots cobrar ajudes directes sense justificació de més d'aquesta quantitat durant els darrers tres anys.

Efectivament, això forma part dels reglaments europeus. En aquests moments es discuteix el reglament de *minimis* gros, nosaltres ho hem traslladat, i així ho vaig fer fa 15 dies, quan vaig ser a Brussel·les, al ministre i al secretari general d'Agricultura, que tenguessin en compte això, també ho vaig traslladar a diferents eurodiputats, perquè, en el cas de Balears, no fos simplement passar de 200 a 275, que per a mi es parla d'aquestes xifres actualment, sinó que, en el cas de Balears, tengués aquest plus d'insularitat i poguéssim assolir una quantitat superior a aquest *minimis*. Això ja a Brussel·les no..., li pegaria un "*jamacuco*", si Brussel·les digués això, però la idea, tant de bo!, tant de bo! fos així, però, bé, l'objectiu d'aquestes negociacions, per l'experiència meua, és fer passes, fer passes sempre en positiu, com hem fet amb la PAC, des de la PAC que es va dissenyar el 2015, que ja recollia petits punts i unes compensacions d'insularitat i així enganx.

El tema dels *minimis* agraris, per suposat, també amb la mateixa filosofia, però això passa perquè nosaltres puguem traslladar permanentment aquesta situació via ministeri i via Brussel·les. I això no és una feina, que també, de la conselleria, sinó que jo crec que és una feina de tots els insulars, perquè això jo crec que és una cosa que no concep que ningú estigui en contra d'això, sigui del color polític que sigui en aquests moments, per tant, forma part d'una feina que pugui fer la conselleria, per suposat, els nostres diputats de tots els partits a Madrid, els nostres eurodiputats, traslladar això al ministeri si són del mateix color polític, traslladar aquest mateix missatge perquè això és una cosa que aquest Govern d'aquí ics anys no hi serà, n'hi haurà un altre i podrà utilitzar aquesta eina en positiu per a les seves polítiques de gestió. Això és una cosa amb la qual crec que estam tots d'acord.

El Pla de ramaderia li he explicat, el Pla de ramaderia el tenim pràcticament definitiu, però sí que es troba en una darrera fase, que ho miren els diferents sindicats agraris, per si han de fer qualche precisió, i arrencarà a continuació, hi haurà coses a curt a mig i a llarg.

El Pla estratègic de la pesca, per ventura no l'he citat abans, però, sí, s'hi fa feina, era una demanda que hi havia del sector i es treballa dins la mateixa dinàmica de poder acomplir tots aquests objectius que, per separat, li he dit.

Me passen ara la nota d'aquesta notícia de Menorca, jo no la coneixia. Em diu que hi havia una barca que pescava servioles, que no és d'aquí. Li he de dir, a mi no m'agrada que venguin aquestes barques grosses que em conta el director general, però també em diu que és per culpa que el juliol el ministeri va fer una ordre ministerial, en què va avançar la possibilitat de pescar servioles a l'1 d'agost. És clar, podem manifestar una queixa al ministeri, podem demanar les condicions, però això forma part d'aquestes relacions administratives. I pensam, i vull aprofitar aquí, que les relacions amb el ministeri són bones, jo, personalment, conec l'actual secretari general, Fernando Miranda, des de fa devers 10 anys; amb el ministeri, les vegades que he pogut intercanviar opinions amb la ministra, tenim un clima de col·laboració que jo crec que ha de seguir amb aquesta dinàmica. I si a un futur hi ha un canvi de ministres o de persones o del que sigui, crec que l'important en Agricultura és tenir aquestes relacions que funcionen en aquest sentit, perquè això és beneficiós. Crec que és el que pertoca i no anar a cercar confrontaments innecessaris.

La PAC, és cert, du aquesta insularitat nova, la PAC de l'any 2015 ja va reconèixer la insularitat per al tema de fruits secs, per al tema d'ovelles, per al tema del vacum, i ja va iniciar un procediment d'augmentar les rendes i, a més, dins l'anterior PAC també les ajudes del fons FEADER, del segon pilar, també es varen incrementar significativament en un escenari de retallades, primera passa. Ara aquesta PAC que començam ara, segona passa. Jo sempre dic que això no ha de ser un punt i final, sinó que és un punt i seguit, analitzem-la, vegem quins impactes tenen i tu cada vegada tens més eines per poder jugar i avançar, i demostrar que tenen un sentit i que va bé amb això.

El que em contaves..., això no ho he entès molt bé, del pagament anticipat. A veure, cada any, cada any, cada any el ministeri obre la possibilitat de fer pagaments anticipats a partir del 15 d'octubre, si és diumenge serà dia 16 d'octubre, i tu pots fer els avançaments de la PAC, fins fa un temps era del 50%, ara ens podem moure en el 70%. Però, és clar, tu per poder fer aquests avançaments, has d'haver fet tot un seguit de controls, de monitoritzacions, de seguiment dels expedients que hi hagi; es fa feina en això perquè sigui el més aviat possible. Els darrers anys es començava a fer pagaments significatius a finals d'octubre. Abans, el 2015-2019, els pagaments no arribaven fins al desembre, però això sí que es va avançar i els darrers anys es feia a finals d'octubre.

Enguany tenim tota aquesta dinàmica nova de programes informàtics nous, monitorització, controls per satèl·lit que no hi eren, però nosaltres voldríem començar a fer aquests pagaments anticipats a finals d'octubre, el 15 d'octubre s'obre i miraríem que fos la darrera setmana d'octubre, primera de novembre, per poder començar ja a injectar líquidesa.

Jo d'això en som molt conscient, som molt conscient d'això perquè hi ha explotacions agràries que tal vegada només tenen un tipus de cultiu i hem de pensar que aquestes tenen despeses

tot l'any, tot l'any tenen les seves despeses, de personal, de gasoil, d'assegurances, etc., i només tenen dos o tres ingressos a l'any i un dels quals són aquests pagaments de la PAC.

El relleu generacional, sí, és un fet, sabem que és un gran llast que tenim, hem tret, o sigui, ha sortit una línia d'ajudes molt potent a l'anterior PAC, no tenc les xifres dins el cap, però sí que hi ha hagut molta incorporació, que és l'important, però no només és la incorporació, sinó després la continuïtat, no n'hi ha prou..., són dues coses que s'han de fer. I això, l'ajuda és l'efecte incentivador, però, sobretot, el jove ha de poder saber que ha de poder viure d'allò, per això ho torn enganxat amb la rendibilitat; és a dir, el concepte de rendibilitat, si és rendible doncs pot animar un jove a incorporar-se i a invertir, i després hi haurà l'administració que ha de posar les eines de formació, com bé deïeu, i les ajudes per llançar això, però després també, quan hi és, ha de poder vendre. Per tant, forma part d'un paquet, la solució del relleu generacional no és una, són moltes, però totes han d'anar alhora.

Dels escorxadors sí que ho he dit, ho he dit dins el pla estratègic la línia d'escorxadors, naturalment, els escorxadors són els colls de botella de la ramaderia, si no hi ha escorxadors què hem d'anar a tenir animals!

La inversió de Manacor ja hem anunciat que seguim donant suport a la inversió Manacor, a més, hi havia un consens molt ample, vàrem tenir una reunió amb el batle. Estam en contactes ara per a com reorientar l'escorxadors d'Inca, per agafar una especialització, i anam de la mà dels ramaders, de la cooperativa i de l'ajuntament, vull dir que el tarannà és això, perquè, si no fa feina tothom aquí dins no té sentit.

En el cas de Menorca, esperam també a veure per on apostam, tenim dos escorxadors a Menorca. El d'Eivissa també hi ha un compromís de participar-hi i en el de Formentera, que és molt més petitó, també li donam totes aquestes anuals que fa prop de vuit o nou anys que surten, prop de deu anys que surten, idò continuaran en aquest sentit, en això sí que no hi ha diferenciació, i fins i tot treure línies més potents per fer aquestes inversions.

El que passa és que sempre hem de tenir clar que la pregunta dels escorxadors, o així com ho veiem nosaltres, no és què ens hi gastam dins l'escorxadors per posar-lo al dia?, sinó: quan haguem acabat l'obra, com es gestiona, l'endemà? Aquesta és la pregunta clau que ens hem de fer i hem de tenir prevista. I si no la tenim contestada abans d'invertir, podem tenir que hem tucat els doblers després. Per això aquesta manera de fer feina amb els ajuntaments, amb el sector i amb els ajuntaments implicats.

El sector ecològic, jo no sé com ho he d'explicar ja, el sector ecològic, nosaltres, no crec que ningú dins la conselleria ni de l'equip estigui espantat amb el sector ecològic; el sector ecològic és una manera de produir, un sistema de producció al qual opten una sèrie de pagesos, que té uns mercats, pensam que cada vegada més importants, d'una gent que està disposada a pagar unes quantitats determinades per aquella marca de qualitat, igual que una denominació d'origen i igual que un altre tipus de producte. I, per tant, si hi ha pagesos que volen tirar per aquesta línia, tot el nostre suport, i la Política Agrària

Comuna està enfocada cap aquí, hi té uns doblers específics. Aquests doblers, per suposat, no es retiraran d'agricultura ecològica per gastar-los a un altre lloc.

Ara, ja ho vaig dir també l'altre dia, si volem una agricultura verda i quan dic agricultura verda no només parl d'ecològica, sinó que parl de la sostenible, que també va a la PAC, només la podem fer si els números no són vermells. El que jo vull dir és que la decisió de fer agricultura ecològica, és clar, cadascú és lliure de poder-la fer, però ha de tenir sempre, igual fer agricultura o fer ramaderia, ha de tenir un component de saber com sortiran els números, amb tots els riscos que això suposa, perquè, tal vegada, dedicar-se a l'agricultura és dels sectors més arriscats que tenim en aquests moments per mor de tots els factors que no podem controlar.

Sí, i aquí entra bé, el contenciós de les ZEPA, vàrem perdre el contenciós, vull dir que el contenciós està perdut. He de dir també que el motiu del contenciós era l'opinió, no és que s'estigués en contra de la ZEPA com a tal, el motiu és que vàrem pensar que la ZEPA no estava suficientment justificada. I això enganxa en com han d'anar les gestions dels espais naturals, hem de llevar criteris subjectius, ens hem de basar en informes científics objectius; hi ha d'haver un pla de gestió que deixi clares les coses; ens agradarà més o menys, però ens hem de basar en una normativa, perquè la incertesa és quan genera la subjectivitat i entram en discussions de si això es pot fer, si això no es pot fer. Per tant, per això aquesta aposta de quan jo parl de gestió, parl, entre altres coses, d'aquesta manera de veure el tema.

De S'Albufera, que ho tenia aquí apuntat, coneixem aquestes denúncies, em comenten que hi ha diverses denúncies en tramitació ja fetes en aquest espai. És clar, naturalment, quan jo dic que gestionar no significa sistemàticament prohibir, crec que vull expressar-me el més clarament possible, és que no és sistemàticament prohibir, i qualche vegada trobam o opinam als efectes de no voler fer una passa més, doncs el fàcil és prohibir, i, és clar, el fàcil és prohibir, la manera més fàcil de gestionar és prohibir. Però això tampoc no té resultats òptims, per tant, hem d'anar a cercar aquest equilibri entre permetre, regular, marcar límits i prohibir en segons quins casos, sense cap dubte ni un. Això ho tenim claríssim.

Bé, hem parlat tots un poc de la Llei agrària, a veure, i ho enfocam només al tema de l'activitat complementària. D'entrada vull dir una cosa, Europa fa anys infinits que parla de la pluriactivitat dels pagesos; parla de la multifuncionalitat dels pagesos; i ho enfoca de manera que els pagesos, sense perdre -això és molt important que quedi clar-, sense perdre la seva funció bàsica, que és la producció d'aliments, puguin fer altres activitats, que són pròpies també en sòl rústic, que els generin unes rendes complementàries i els millorin la rendibilitat de l'explotació.

La Llei espanyola, 19/1995, de modernització de les explotacions agràries, mirau si fa estona que se'n parla, fa quasi trenta anys, és on es defineixen què són les activitats complementàries, les activitats complementàries no les inventen comunitats autònomes, estan definides a una llei nacional, i crec recordar que l'article on es defineixen té el caràcter de bàsic, amb el que això representa.

A partir d'aquí, el que pensam és que a la nostra terra no s'han de llevar les oportunitats que tenen els pagesos de Castella i Lleó, si parlam d'igualtat de competitivitat, els nostres pagesos han de poder fer no només produir als mateixos costs o no només vendre als mateixos preus que els nostres companys de la península, sinó també poder fer les mateixes activitats. És per aquí on anam. D'això entrarem en una discussió, a veure on posam la línia, està clar, no ha de ser un abús, naturalment, però jo... demanar un interès general a un pagès que vulgui fer una tafona per fer oli de les seves oliveres, que això és activitat complementària, ho trob excessiu. Això és activitat complementària.

Un pagès que vulgui desenvolupar una activitat turística moderada, no un hotel, a la seva explotació agrària, com fan a Catalunya, al País Basc, a França, a tota Europa, ho ha de poder fer; això no ha de significar llevar les vaques, ha de significar que es pugui cercar aquesta compatibilitat, i no li han de posar traves, no li han de prohibir, li han de regular. I aquesta és un poc la filosofia de l'activitat complementària.

Hi ha més coses per parlar de la Llei agrària, de definicions, coses de detalls tècnics que ens hi podem veure. Hi ha pagesos que per fer una hivernacle li demanen un interès general, perquè es troben a un tipus de sòl rústic determinat. No hem de confondre la protecció urbanística amb els usos agraris, són dos conceptes diferents. Això és per asseure'ns i fer un cafè, si voleu, i ho parlarem a fons amb exemples que podem posar damunt la taula i cercar punts de consens, però va per aquí, va per aquí. No sé si us tranquil·litza o us pos més nerviosos, però vull dir que la nostra intenció és aquesta.

Això són els usos complementàries, és el que comentaves i ja està.

L'accés a la terra, sí, el banc de terres, a veure, en aquests moments -perdonau-, en aquests moments hi ha una dinàmica, un debat a nivell nacional dins el ministeri, on hi ha un grup de feina en el qual em consta que hi participam activament, és cert, l'accés a la terra és un problema, un problema més, que potser no és tan accentuat a altres llocs, però sí que ho és, i es fa una estratègia o un grup de feina a nivell nacional en el qual participam. A partir d'aquí, podem veure quines mesures es poden treure, si el ministeri ens dóna suport, per no llançar coses que després puguin anar-hi en contra, però es fa feina amb aquesta dinàmica.

Bé, els usos propis ja els he comentat.

El transport, actualment, sí, les línies que puguem treure així, pim-pam, són les de *minimis*, que són les fàcils que en surts, però a un sector com el nostre, i més el ramader, que tal vegada és el més afectat, com he explicat abans, ja està molt carregat d'ajudes de *minimis*. La idea és mirar de treure una ajuda d'Estat, una ajuda d'Estat, amb l'autorització de Brussel·les, i explicar quina és la situació real, explicar quins són els casos; però tota aquesta ajuda d'Estat no podrà arribar a tot, però arribarà on pugui arribar; però batallar això almenys, no conformar-nos amb el fàcil, llançam un *minimi* i ja ho veurem, perquè és que demà tendrem una sequera, tendrem qualsevol altra cosa i també hem d'anar per *minimis*. I el contracte agrari de Menorca va per *minimis*.

És clar, l'optimització de les ajudes és molt important, està clar que una cosa és fàcil, però després t'exposes i sabeu que tenim un munter d'auditories, i jo he estat gerent del FOGAIBA, auditories, controls, vigilància, i ens poden fer una malifeta si no fem les coses ben fetes administrativament avui, el debat és com optimitzam aquestes ajudes, com les optimitzam? Per tant, val més fer una feina que vagi en aquest sentit.

Els nitrats, si, sabem que hi ha llocs en què sí hi ha un problema de nitrats agraris, és evident, però també hi ha llocs que ens han dit que són nitrats agraris i permeti'm dir que per Algaida, contaminació per nitrats a Algaida, nitrats agràries, m'agradaria saber d'on surten. En aquests moments hi ha un estudi en marxa en el qual es valoren, que es demostra que en molts casos, bé, està fet, l'estudi es va fer a l'anterior legislatura, que duia afegit un pla d'acció per on anar i fer un seguiment -fer un seguiment.

De l'ABAQUA desconeixia aquesta situació, però em diuen que, bé, que és un tema de debat, que desconec el detall de l'assumpte, em diu que ja està prevista aquesta dotació de nou personal i de nova feina per fer feina a l'ABAQUA, però ho desconec, no us puc donar més detalls de la pregunta que m'heu fet.

El laboratori de sanitat animal de l'IRFAP, sí, sí, quan parlava de l'IRFAP, que havia de comptar amb infraestructures i donar aquest servei, tot això en forma part, forma part del laboratori. Sabem que som a Son Ferriol, Son Ferriol es troba en molt mala situació, tenim una llicència d'obres demanada, que esperem que arribi la llicència enguany, i supòs que deu ser una obra molt grossa perquè s'ha de reformar tot l'edifici. Supòs que dins l'any que ve començarem les obres, 2024, 2025, i tant de bo a finals del 2025 tinguem les instal·lacions totalment llestes. No em digueu que he dit que el 25 hi estaran, he dit que voldria que el 2025 hi estiguin, d'acord?

Transferència al consell, bé, per fer la transferència les dues parts han d'estar d'acord, veurem què va per aquí, i després també s'ha de demanar al sector de Mallorca què opina. El sector de Mallorca, és clar, donar per pressuposat que transferir les competències millorarà la gestió, demanem al sector què n'opina primer, no perquè opini vostè i opini jo..., eh!, diu que es poden transferir les competències, i l'agrària dóna un termini, d'acord? Això s'ha de fer..., a més, hem de pensar que les transferències de les ajudes no són transferibles, també s'ha de tenir en compte això, que és el bessó principal.

Més coses, bé, sí, sí, la gestió, està clar, dels espais naturals, peg aquí ja. És cert, s'ha de gestionar a partir de dades, és a dir, i a partir de dades hem de poder dir quanta gent pot anar a una platja determinada, que són les capacitats de càrrega. El que no es pot fer és opinar, que no es pot fer, per tant, s'ha de fer la feina prèvia, seriosa, amb tots els elements objectius, no enfocada cap a un costat i cap a l'altre. I després de vegades es poden aplicar mesures correctores per millorar aquesta capacitat de càrrega, per reduir-la, i això és el que jo en dic gestió. La gestió no és a un BOIB publicar que he fet un espai natural i ja està, hi ha d'haver tot el que vengui darrera.

No, no, això s'ha fet, eh!, això s'ha fet, això s'ha fet, per exemple, els corredors verds. Els corredors verds a l'any que ve pel juliol han d'estar fets. No hi ha res fet, no hi ha res dins la conselleria respecte dels corredors verds que m'ha demanat.

PRUG de què parlàvem, com és que tenim parcs naturals des de fa anys i no hi ha un pla rector d'ús i gestió? Funcionam amb el PORN i ja està! No hi són, no hi són, no estan fets, no estan fets! Aquesta és la feina de què parlam, i que després pot generar incertesa a la propietat privada, als usuaris o fins i tot ens impedeix, després, a nosaltres mateixos, fer accions en positiu.

Menorca, sense cap dubte, Menorca jo sempre dic que és l'illa més agrària, en proporció, de totes, per tant, mereix una especial atenció a tots els seus problemes que té.

El que parlàvem del contracte agrari, de la biosfera i tot això, em remet un poc al que contava abans, hem de mirar d'optimitzar les ajudes; em parlàveu de l'ajuda..., no sé qui m'ho deia, del paisatge agrari abans, és clar, està bé, és una ajuda que està bé, no dic res, però ja la tenim per *minimis*, quan tenim eines dins el PDR que aquestes ajudes poden arribar als mateixos pagesos sense que vagi per *minimis*, són aquestes coses que hem d'estudiar. Tal vegada està molt bé, mediàticament, a curt termini, treure una ajuda d'aquestes, jo no dic que no, però moltes vegades ens hem d'asseure a reflexionar nosaltres mateixos si tenim altres canals i els podem emprar. És per aquí on ho volem enfocar.

Sí, la frase aquesta: el pagès ha de viure de fer de pagès. Em remet un poc al que he dit, però també hem de fugir d'aquella imatge, jo ho he explicat altres vegades, de quan estudiàvem molts de nosaltres l'EGB, que ens sortia el *sector primario* i veïem un senyor amb un tractor. No hem de caure tampoc en això, m'agrada que coincidim en aquest tema, ara, tampoc no ens hem de menjar que el sector primari ha de ser home que vagi amb el tractor, però, en acabar -i a Menorca teniu exemples molt bons-, en acabar ha de poder fer una formatgeria en condicions a ca seva, ha de poder fer un punt de venda directe sense problemes, tal vegada necessita ampliar un porxo i no li han de vetar totalment poder fer el porxo; però s'ha de mirar, no ha de ser un no d'entrada, hem de veure què pot fer.

És una opinió i cada cas és una casuística, però ens trobam molta casuística, ara, no li diem: deixa de fer de pagès i munta un hotel. No parlam d'això quan parlam d'activitat complementària.

La Mesa del producte local, sí, es va crear el 2021, n'hi ha prop de quaranta, apuntats allà, nosaltres hi participàvem, jo hi participava, és clar, era una Mesa molt inoperativa, això d'entrada, perquè, a més, dins la mateixa Mesa teníem els pagesos i teníem les cadenes de distribució. Com podem acordar nosaltres, el sector primari, una cosa si tu tens aquí el que t'ha de comprar? M'entens? És delicat, cadascú mira pels seus interessos. Jo us explico com estava aquesta Mesa.

A més, he de dir-vos que fa fer dues reunions el 2021, el 2022 ja no en va fer cap i el 2023 tampoc. S'ha de repensar, s'ha de repensar i s'han de posar uns objectius clars i s'ha de continuar.

Respecte, no sé si m'ho demanava, del consum en el sector públic. Es fa feina amb comissió de seguiment, si participa de les clàusules socials i ambientals de la contractació pública. És clar, per origen no es pot imposar, segons la Llei de contractes només podem comprar producte d'aquest origen, no es pot fer. Ara, si es pot demostrar o la filosofia és anar per aquí, després veurem si s'aconsegueix o no, que aquest tipus de producte té uns beneficis socials o ambientals, es poden punts i afavorir aquesta dinàmica, és clar, i hem de començar a encaixar totes les peces. Però sí, es fa feina en aquest sentit i opinam que sí, opinam que sí, eh? I jo crec que després s'ha de fer pedagogia... això també, però també fer pedagogia, fins i tot, no ho sé, un dia reunir tots els caps de gabinet de totes les conselleries i fer-los un curs de quin tipus de vi han de posar als actes. A veure, són detalls, són detalls, i ara llanç una idea improvisada, per dir-ho de qualque manera, però són detalls en els quals s'ha de fer feina amb aquest sistema, perquè no només és fer una campanya de televisió, hi ha d'haver tot un cúmul de petites actuacions en tots els sentits, orientades cap al mateix objectiu, que són les que s'han de fer.

Les restriccions d'arrossegament, sí, això ens ve de dalt, podríem parlar una bona estona del que em conta el director general: resulta que ens obliguen a fer reduccions d'esforç pesquer, Balears les fa, però ens fiquen dins un sac que la resta no fan i a nosaltres ens segueixen aplicant reduccions horàries, i entram..., i si cada vegada reduïm més peix, hem de pensar... i és una roda, perquè si reduïm el peix, si reduïm les captures de peix, perjudicam els ingressos de les confraries de pescadors; que les confraries de pescadors viuen d'una part, de la quota, del que sigui, en funció dels que quilos que pesquen, amb la qual cosa matam les confraries de pescadors. Les confraries pescadors són les que donen els serveis als pescadors, bé, ens fem la clau del lloro!

Per tant, celebr que coincidim amb aquesta dinàmica.

Pesca? Sostenible, sense cap dubte. Arrossegament? On hagi de fer falta, no anirem a arrossegar per tot, però hem d'anar per aquí.

També m'ha comentat de les reserves de l'Illa de l'Aire, bé, em diuen que aquesta reserva és una reserva que es va crear, però que no hi havia una demanda dels pescadors. Mirarem a veure com està. I després sé que hi va haver un tema el 2020, el consell va demanar una ampliació, però no va arribar enlloc, no li puc donar més detalls, però mirarem com està. Però, vaja, al final, la directriu principal serà: es farà el que les confraries de Menorca ens demanin, que és l'eix principal que crec que hem de seguir.

El relleu generacional, veig que també és una cosa generalitzada i sí que és una preocupació, però el que he comentat, no només és donar una subvenció, només fer uns cursos, em comenten també que els cursos aquests... s'ha de mirar això del peix i poder entrar, però també la normativa de treball ens impedeix tal vegada tenir aprenents, hem de veure si pot encaixar o si s'ha de fer d'una altra manera. Ara, sí que sigui coincidesc, i crec que també va per aquí, amb el tema de dignificar la figura del pescador professional, dignificar la figura del pagès, del ramader, hem de pensar que avui en dia, per la dinàmica social que tenim cada vegada més urbana, o bé

es crea una imatge postissa o idealitzada del món de l'agricultura, que després, quan l'urbanita, amb tots els meus respectes, entra allà, xoca, perquè és una cosa totalment diferent.

Per tant, se'ls ha de donar aquesta dignificació: els pagesos van polsosos, els pagesos de vegades fan olor perquè han donat de menjar a les vaques, el pescador ha suat, però això és digne, i crec que la imatge que hem de donar entre tots, més enllà del debat que tinguem, és aquesta, i pots fer coses.

Del Grup Popular, diverses coses també, sí, els ametllers es moren per la Xylella, hem parlat del Pla de fruits secs, també dins aquesta dinàmica de recuperació, intentar llevar traves administratives.

Allò de l'activitat complementària ho ha comentat, sí, ho he comentat, hi ha ajudes que fa tres anys, són del 2021, i encara no estan concedides, hi ha tot una sèrie d'expedients que no són allà, hem de tenir en compte que el FOGAIBA no va tenir gerent el darrer any, i això va generar un embós en segons quines línies que són importants. A més..., i repetesc, una ajuda convocada el 2021, tu vares presentar un pressupost a l'any 2021, i te'l concedeixen el 2023 i, desgraciadament, hem tengut aquest procés d'inflació a les llistes en els darrers anys, que si una ajuda si s'hagués concedit en un any, hagués estat realment del 50% o del 60%, a data d'avui ja només serà del 30. Per això, he parlat jo de molta incidència en el tema de l'agilitació de les ajudes.

Sí, la circularitat va relacionada amb la Mesa del canvi climàtic, donar tota aquesta volta.

El tema, sí, de la gestió dels espais naturals, jo no ho havia tret, però sí que és cert que dins gestió, també..., i això no va en contradicció amb el que dic, el que està prohibit està prohibit, però el que és cert és que si una cosa està prohibida, algú comet una infracció, s'ha de sancionar, però aquesta sanció ha d'arribar al final. I això és posar mitjans o creure que sí, creure realment que el fet d'infringir una norma ha de tenir un càstig o només ho escric, perquè les sancions..., jo ara no record les xifres, però hi havia devers el 70% d'expedients oberts els darrers vuit anys que varen prescriure, o es varen arxivar perquè no es varen tramitar. Molts eren lleus? Molts eren lleus. Però això tampoc no dona una imatge de gestió.

En això ja hem mirat de reforçar el departament per treure aquest embós d'expedients. De què ens serveix sancionar..., i hem parlat abans..., no sé qui ha parlat de la posidònia a un moment donat, de què ens serveix protegir la posidònia amb unes mesures restrictives, dir que no es pot amarrar aquí a sobre, en trobam un que hi amarra, li posam una multa i aquell em varen posar una multa i no m'ha arribat mai. És important, i en això també creiem que hem de fer feina.

Crec que he contestat..., si hi ha qualque cosa que m'hagi deixat m'ho dieu i tornarem a posar-ho en marxa. Perdonau, que m'estengui, però com veieu això és un tema que m'agrada...

(Algunes rialles i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Corresponde ahora por el turno de réplica al Grupo Parlamentario Socialista, tiene la palabra la Sra. Carbonero.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Sí, moltes gràcies, president. Gràcies per la resposta, Sr. Conseller. La veritat és que ha respost la gran majoria de preguntes. És cert que podríem tenir un debat llarg, però tenim el temps taxat, i jo ara, en aquest poc temps que em queda, que trob que són cinc minuts, incidiré en tota la part més mediambiental i en el tema dels usos als quals vostè ha fet referència, que ha trobat que tal vegada ens tranquil·litzava o ens posava més nerviosos, però volem fer incidència en la part aquesta del medi natural.

Nosaltres, en el seu moment, quan hi va haver l'organització del Govern vam veure clarament que s'havia eliminat la part de la Conselleria de Medi Ambient, havia quedat distribuïda i..., bé, creiem que és una part que és molt important, no només per l'afecció que té a l'altra part seva de la conselleria, que és tot el medi rural, agrari i pesquer, sinó també per tota la resta de sectors, perquè al final si no protegim l'entorn..., la salut de l'entorn és la salut de les persones i de les activitats de les persones, en conseqüència, vull dir... Aquí és clarament una línia que nosaltres hem vist que s'ha disgregat i amb les seves respostes veiem que no queda molt definida quina és la línia que es pensa fer en aquest sentit.

Li he tret el tema de l'expedient perquè, bé, la pregunta que li ha fet Ferran, crec que no l'ha contestada, pensen ampliar les zones protegides...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... de pesca i terrestres també? Troba que és important tenir zones protegides per al futur de la pesca? Considera que és positiu deixar reposar per a després poder tenir espècies que havien estat en perill i que, com a conseqüència de deixar-ho reposar, puguin tornar tenir més població?

Açò són preguntes concretes que van directament a un medi natural, que vostè li ha posat el nom de medi natural que no és el mateix que medi ambient, no és el mateix, una cosa és el medi natural, que el medi natural és allà, el medi ambient és gestió, i és gestió directament. Vull dir, vostè parla molt de gestió, però sembla que a segons quines respostes.... sembla que, bono, que la gestió serà tal vegada donam més prioritats, posam més el focus o deixam més esforços a l'activitat com a tal, i tota la part de protecció, idò, la deixam un poc més en segona instància. És una percepció, per açò li incidesc en aquesta pregunta.

Després, en tot el tema de l'accés a la terra i la Llei agrària, estam realment preocupats, li ho dic així de clar, perquè creiem que la Llei agrària del 2014 no ha de ser el model. Per què? Perquè la pressió que hi ha sobre el sòl a les Illes Balears, vostè ho sap més que ningú i ho sap pels mateixos agricultors, és molt superior a qualsevol altra de les comunitats autònomes. Sí, a més a més, hi afegim més activitats, jo ja no li dic res! Vull

dir, l'activitat agrària no són grans empreses ni són grans productors, vostè sap que l'activitat agrària a les Illes Balears està sustentada en un gran percentatge per petites explotacions, està sustentada per explotacions familiars que tenen el seu tros de terra.

Vull dir, Menorca, vostè diu que és molt agrària, té una altra idiosincràsia, però podria ser un cas de la part més de Llevant, però també a totes les Balears açò és una realitat. Si nosaltres posam el focus per la rendibilitat del sector, qui hi estam totalment d'acord, però fem aquesta rendibilitat per aquesta via, doncs, sí, no hi estam d'acord. Per què? Perquè hi ha altres maneres de donar la rendibilitat al sector.

I estam molt d'acord que donin suport explícit al sector ecològic, perquè creiem que és una manera de posar en valor el producte. I açò és el que hem de fer amb l'agricultura tradicional també, el producte té un valor, el producte local s'ha de definir i té un valor. I hem d'incidir en l'activitat purament agrària, perquè si posam la pressió que tenim en altres sectors, que ja la tenim, purament el turisme, ho posam també sobre l'activitat agrària, encetam aquí un debat que..., que sí, és un debat que... i ens preocupa clarament. Vull dir, és allà on hi ha...

EL SR. PRESIDENT:

Debe concluir, Sra. Carbonero.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

... el debat important i que ens preocupa molt.

Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Carbonero. Por parte del Grupo Parlamentario MÉS per Mallorca, tiene la palabra el Sr. Ferran Rosa.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Sr. Simonet, li he d'agrair les respostes, no en tots els consellers trobam aquest volum de respostes, per tant, en aquest sentit, l'he de felicitar. Sí que hi ha hagut algunes qüestions que han quedat sense resposta i m'agradaria si les pogués respondre.

Li he demanat a veure si té previst ampliar la superfície d'espais naturals protegits, hi havia hagut una iniciativa al final de la legislatura passada, que no es va poder acabar de completar, que era el Parc Natural de Ponent, i m'agradaria saber si té previst donar-li continuïtat.

Així mateix, no ho he demanat, però m'agradaria aprofitar per demanar-li, què pensa de la Reserva Marina de Tramuntana? És una qüestió que du molts d'anys pendent i llargament reclamada pel sector, i m'agradaria saber si el veurem proactiu en aquesta qüestió.

Alhora, un dels punts que demana, més en matèria mediambiental o de protecció de la biodiversitat, un dels punts

que demana el sector és un corredor entre Tramuntana i Palma, entre el bosc de Bellver i Palma, i és una qüestió que és cara, que du d'esforços, però que, efectivament, la via de cintura en aquest sentit talla la continuïtat ecològica i que, per tant, aquí m'agradaria..., nosaltres ho dúiem al programa, no governam, però m'agradaria veure què en pensa.

En matèria de pesca no l'hem sentit parlar dels recreatius il·legals. És una cosa que m'agradaria fer-li una reflexió, és una qüestió molt complicada i sé que pot generar molta polèmica, però, en aquest sentit, crec que hem de ser capaços tots els grups polítics que som aquí per mirar d'anar de la mà i no fer-ne demagògia i, per tant, si vostè és valent en aquest sentit, nosaltres de ben segur que aquesta cambra també l'acompanyarà.

Respecte de..., vostè ha dit que hem de deixar fer al sector agrícola el que es fa a altres territoris. La gran diferència és que altres territoris no tenen el nivell de massificació turística que tenim a les Illes Balears i aquesta és la principal diferència. Vull dir, efectivament, pagam, entre cometes, *el pato*, de la massificació turística, vull dir, bé, és la realitat i té uns impactes sobre la terra: és més lucratiu fer un xalet o fer una explotació turística que una explotació agrícola, això és una obvietat.

Sí que m'agradaria i li ho plantejo, hi ha altres maneres de fer usos complementaris, crec que es fan a altres països i crec que poden ser tal vegada beneficiosos per a les explotacions, com per al medi ambient, en el cas d'algunes regions d'Àustria es planteja que les explotacions agrícoles puguin fer, entre cometes, el tractament de residus en matèria orgànica dels pobles, i es remunera al pagès per aquest compostatge, sobretot solen ser nuclis petits, però, bé, és una manera d'aportar una renda suplementària, que puguin aprofitar aquest compost a la mateixa explotació. I jo crec que és una manera que, a més a més, escapam de les normes de *minimis*, perquè, al final, és un altre tipus de fonts d'ingressos.

Ahora, no l'he sentit parlar de residus alimentaris, és veritat que no és la seva competència, per 1 de cada 3 tones d'aliments que es produeixen a Balears i, en general, a tota Europa, se'n van a un abocador o a una incineradora i, en aquest sentit, és vera, de res serveix tenir explotacions molt viables econòmicament, si tiram 1 de cada 3 tones d'aliments. És veritat que és una qüestió molt complexa i que s'ha de treballar amb tota la cadena alimentària, però en aquest sentit crec que hem de ser capaços de treballar-hi tots i de manera continuada i sostinguda.

Ha parlat d'agilitació de l'administració i de reorganitzar alguns dels serveis. M'agradaria saber si ja tenen quantificats què vol dir això i quina implicació té això en matèria de recursos humans. Vostè ho ha dit, hi ha qüestions que no s'han pogut fer, entre altres coses, per falta de recursos humans. Tant en l'agilitació com en la tramitació de determinats expedients, hi falten mans, no sé si han quantificat quantes mans són, de quina manera. Nosaltres li estenem la mà, si demana més capítol 1 per a la seva conselleria, li aprovarem aquesta part en els pressuposts i, per tant, m'agradaria saber si ja tenen..., aquesta part, eh, en la resta... Però sí que m'agradaria saber si ho tenen quantificat i de quina manera...

(*Remor de veus*)

Bé, són qüestions que a nosaltres ens preocupen.

Després per altra banda, a la reorganització del Govern hi ha hagut un element, bé hi ha hagut molts d'elements que ens preocupen, ja és una qüestió de caire més filosòfic, òbviament la desaparició de la Conselleria de Medi Ambient implica, a més a més, unes implicacions pràctiques. Els AMA no només feien funcions en matèria d'espais naturals, sinó que en feien a la resta de serveis, i a mi m'agradaria saber de quina manera col·laboraran la resta de conselleries amb aquests AMA, perquè la vigilància que feien, també la feien amb altres normatives sectorials que la purament de biodiversitat i d'espais naturals.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ferran Rosa. Le corresponde la palabra, por un tiempo máximo de cinco minutos, a la representante del Grupo Mixto, la Sra. Joana Gomila.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, Sr. President. Bé, vull agrair les diferents respostes, perquè d'alguna manera almanco te'n vas amb la sensació que sí, que realment l'entusiasme, amb la qual cosa açò és el primer que ha de fer, bé, que és important, si t'entusiasme és més fàcil gestionar, i li ho puc dir per experiència. Per tant, me n'alegr, sincerament, que tengui entusiasme i que tengui ganes també de feina.

Respecte de la reserva que li comentava, era perquè el 2022 es va fer un decret en el qual no es canviava la delimitació, però sí es permetia segons quin tipus més de pesca, i em consta que el consell va al·legar a la legislatura anterior contra açò i crec que..., perquè es deixàs sense efecte aquesta modificació. Era més que res, vull dir que si ara no ho sap, no hi ha cap problema, si s'ho pot mirar i em pot dir a veure en quin punt realment està.

Per altra banda, també he de dir-li que és important, com vostè deia, que no n'hi ha prou a fer la norma si no posam vigilància, és saber si és efectiu el servei de vigilància que hi ha d'aquestes reserves, si n'hi ha prou o si realment és necessari tenir-ne més per evitar activitats il·legals que perjudiquin aquest fons marí. I si hi ha possibilitat que el Ministeri d'Agricultura pugui posar un servei d'inspecció de pesca estatal que pugui ser també a Menorca.

Respecte del que vostè comentava del sector pesquer, ho compartesc totalment, que no es tracta només de formar persones, perquè si formam persones i després a l'hora de feina no poden fer feina, al final no serveix de gaire. Per tant, anim el conseller que realment es faci aquesta feina transversal, que tingui en compte la possibilitat que sigui rendible aquest sector pesquer, però, a la vegada també, amb totes les seves peculiaritats, de la protecció de la mar i de la renovació i modernització de la flota pesquera. Bé, de tot en aquest sentit.

També compartesc amb vostè que no hi ha d'haver només ajudes, açò és un poc allò de què ens n'anam al tercer món a fer-los un hospital, però si no els ensenyam a construir-lo i no els ensenyam que hi hagi metges i infermeres, nosaltres podem fer ajudes però allò es cronifica. Per tant, està clar que hem de mirar en quins altres aspectes podem fer feina perquè no tot acabi amb les ajudes i perquè realment el sector primari sigui rendible. Per tant, jo crec que seria un tema important a poder treballar entre tots, per veure com ho fem, evidentment no serà perquè no hi hagi ajudes, perquè hi hauran de ser sempre, però, bono, que no sigui el principal, que el sector del camp no sobrevisqui perquè té ajudes. Perquè després passa el que diem, que les ajudes arriben tard, que les ajudes canvien de modalitat i, és clar, tot açò té el servei intranquil.

Per altra banda, no sé si compartesc gaire el que diu que a tot és diu que no quan les finques volen fer coses. Jo no voldria equivocar-me, ara la Sra. Carbonero no hi és i és qui la coneix més, però a Menorca si un vol fer una tafona, que deia, vostè sí que es permet fer, perquè està relacionat amb l'activitat agrària. El que no es permet fer és si volen fer un SPA, annexat a la..., no, això no. Però tota la part que està relacionada amb el producte agrari sí que és permet, el que no es permet, i que sí està restringit i està molt mirat, és que en terreny rústic, tot el que has de fer per a usos turístics açò sí que està molt acotat, si hi pot haver vuit habitacions, però no es permet, per a usos turístics no es permet fer noves edificacions, no, que em sembla bé. Però, en canvi, per fer coses relacionades amb l'agricultura sí que es permet, perquè precisament és una manera de fer sobreviure les explotacions i fer feina de l'agricultura.

Així com la diversificació dels productes, vostè segur que ho coneix, a Menorca es feia molta feina amb tota la producció lletera i ara s'ha diversificat molt, perquè, d'alguna manera, ens n'em adonat que si no es fa aquesta diversificació no es pot viure només d'allò.

Per tant, jo no permetria fer qualsevol cosa a les finques, sinó, evidentment, fer relacionat amb la producció agrària, que sí que es permet, evidentment, dins unes determinades coses.

I després de vegades m'han fet gràcia, aquest jove que deia que el PP suporta el sector primari, però després voten en contra de les propostes que es fan, per exemple, en el Consell, que es va fer, ara no fa gaire, en el plenari, de MÉS per Menorca, per augmentar el finançament del CAR, o per revisar les convocatòries del CAR per donar cobertura professional al sector forestal, en el sector pesquer hi diuen que no. Per tant, de paraula diuen que sí, diuen que sí que els encanta la proposta, però després voten que no. Per tant, esper que vostè no tenguí aquesta actitud i que, per tant, al que digui que si, després, quan es facin propostes, també realment sigui que si.

I li torn proposar de tal vegada parlar de la comissió paritària aquesta entre el Govern i les illes de la Reserva de la Biosfera, de la possibilitat que una part dels doblers es pugui dedicar no només al CAR agrícola, que a Menorca fa molts d'anys que està implantat i és un èxit, li ho puc dir, sincerament, ho posen en valor les finques agrícoles...

EL SR. PRESIDENT:

Debe acabar, Sra. Gomila.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Sí. Només una darrera cosa respecte dels espais naturals, que, evidentment, la realitat d'ara no té res a veure amb la d'abans, i em preocupa, em preocupa, no, perquè hi estam un poc acostumats que ho diuen tots els consellers del PP i també la presidenta, que vosaltres gestionau i no prohibiu, i, és clar, i gestionar també és regular i regular també implica prohibir. Però, bono, crec que és un discurs que s'han après, que em sembla molt bé que l'hagin après i que el capolen, a veure si ens inculquen que l'esquerra el que fa és prohibir i la dreta el que fa és gestionar.

EL SR. PRESIDENT:

Concluya, por favor, Sra. Gomila.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Bono, ho dic perquè em preocupa el llenguatge aquest i esper que gestioni, reguli i, si és necessari, prohibeixi, perquè tot funcioni.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Gomila. Y ahora corresponde la palabra, por un tiempo máximo de cinco minutos, al representante del Grupo Parlamentario Popular, el Sr. Pedro Álvarez.

EL SR. ÁLVAREZ I GELABERT:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Simonet, una vegada més, vull donar-li les gràcies per les seves acurades intervencions.

Respecte de la seva resposta al tema del desenvolupament d'activitats complementàries a les explotacions, des del Grup Popular estam contents que tenguí la seva ruta, aquesta visió de la pluriactivitat i la multifuncionalitat que vostè comentava, sense dubtes, si impulsam entre tots aquesta reforma legal per tornar als consens del 2014 podríem revertir les passes enrere i Balears tornaria apostar per la competitivitat de fora vila i les explotacions del nostre camp.

I respecte de la gestió forestal, que també n'hem parlat, Sr. Simonet, moltes gràcies pel seu compromís, de veres. M'ha cridat l'atenció, quan parlava la Sra. Carbonero, del Partit Socialista, que ha fet dues afirmacions, que era: si no protegim el nostre entorn s'afecta la salut de les persones; i també ha afirmat que el medi ambient és gestió -i no hi és ara, em sap greu, em sap greu per la Sra. Carbonero. Això, si ho puc comparar amb el *Diari de Sessions*, com he parlat al principi de la meua intervenció, he començat revisant el *Diari de Sessions*, és curiós trobar declaracions de principis de la legislatura i comparar-les amb la realitat: "La prevenció i l'extinció dels incendis forestals continuarà essent cabdal a un moment en què

els grans incendis s'estenen arreu del planeta, de fet, des de les latituds més septentrionals fins al pulmó de l'Amazones". N'estic d'acord, no ho afirm jo, no és una frase meua, és una frase del conseller de Medi Ambient en aquest Parlament, en aquesta mateixa sala, dia 18 de setembre de l'any 2019, vaja herència li ha tocat! Perquè, sí, n'hem de poder parlar també d'herència.

Per què amb aquell full de ruta, amb aquelles grandiloqüents expressions i amb més doblers que mai que hi va haver a l'anterior legislatura tenim aquest saldo en gestió forestal? Jo trob que és gestió zero.

Aquest diputat no se'n anirà a l'Amazones per parlar de prevenció del foc, n'hi ha prou a fer una ullada a les garrigues i als boscs de la Serra de Tramuntana, és que els mallorquins podem fer mamballetes, els polvorins que ens va deixar el Govern Armengol no han pres foc, tenim molta sort que no hagin pres foc. Tota Balears i, concretament, Mallorca, necessiten mesures urgents per evitar un gran incendi, que seria una potencial catàstrofe, tant pel paisatge, la biodiversitat i també per l'economia.

Respecte de la inoperància de la conselleria en potestat sancionadora, com ens poden parlar de posidònia? En números rodons, conseller, que vostè no ho tenia molt clar, és el 75% dels expedients que no es varen resoldre, en números rodons 5.500, caducats o prescrits. Això és el que publiquen els mitjans de comunicació. Senyores i senyors diputats, això no és gestió, això és abandó! A mi em faria vergonya i, a més, si ho hagués de dir amb una frase així, graciosa i simplista, podria dir que en verd pensam però no actuem.

Confiam en el seu equip, Sr. Conseller, des del Grup Popular l'encoratjam a seguir fent feina i en aquesta nova etapa professional que s'inicia ara, amb l'onzena legislatura, sigui profitosa, les Balears tenen sort de tenir-lo a vostè, de tenir a les seves mans el món rural i el medi natural, durant molts d'anys vostè s'ha situat, com deia al principi, a l'altra banda de la taula i comprèn quines són les necessitats del sector. Ara és l'hora de fer una passa endavant i li ha tocat a vostè.

Només una persona que viu del camp, que estima de bon de veres fora vila serà capaç de dur a terme la gestió que necessitam i el seu equip ens l'oferirà. Sorts i encerts, conseller!

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Álvarez. Y ahora corresponde el turno de contraréplica al Sr. Consejero.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, PESCA I MEDI NATURAL (Joan Simonet i Pons):

Jo ara intentaré contestar, però és que em sap greu, però encara m'enrotllaré més, i el meu equip humà em dividirà tot... però, bé.

(Rialles de l'intervinent i remor de veus)

El tema del conseller de Medi Ambient, com estan les estructures, bé, jo supòs que són opinables i cadascú tindrà la seva opinió, jo, personalment, crec que tenir un determinat medi natural, conjuntament amb agricultura i pesca, té més avantatges que inconvenients a l'hora de gestionar. Està clar, medi ambient què és? Medi ambient és tot? Hem de fer la presidenta i una conselleria? És clar, hi ha un moment en què has de començar a posar retxes i organitzes i pens que un pot anar d'una manera i un pot anar de l'altre. En aquest cas, atesa la gestió territorial, sabent que la Llei agrària, per exemple, inclou la gestió forestal com una activitat agrària més; veient que la PAC cada vegada implica més aquests compromisos de biodiversitat; que les reserves de pesca es gestionen conjuntament amb els agents de medi ambient; idò tal vegada pensam que aquesta sinergia interior pot ser positiva. En acabar, comptarem.

L'ampliació de zones protegides, no és que estiguem en contra d'ampliar zones protegides noves, el que passa que, sabent la del parc de ponent que hem vist, bé, hi ha una declaració inicial, sense PORN, res més, no hem vist dins els expedients que hi hagués una amenaça evident allà dins per poder desenvolupar, o no ho hem trobat. Per tant, la prioritat, tal vegada és, primer, gestionar el que tenim, posar un poc d'ordre, fer tots aquests plans de gestió i ús que tenim pendants, fer la feina en el que ja tenim aprovat perquè funcioni bé. Aquesta seria un poc la línia prioritària.

Quant a les reserves de pesca que m'heu demanat; és clar, zones protegides, en tenim, diferents fórmules, tenim zones de la Xarxa Natura que van per un camí; hi ha les ZEPA i LIC, com bé sabeu; tenim, després, els parcs naturals, que és un altre camí; les reserves marines; després de les reserves marines, tenim les que són d'aigües interiors i les que són d'aigües exteriors, no sé quina em comentàveu, crec que està afectada per aigües exteriors, per tant, per molt que nosaltres vulguem fer-la, també hem de fer feina amb el ministeri. Unes aniran per un risc ambiental que puguin tenir, unes altres potser van perquè el sector ens ho demana. Per tant, cada passa que s'hagi de fer s'ha de fer individualitzadament.

A la pregunta que em feu, consider positiu..., doncs de vegades crec que sí, crec que pot ser positiu fer nous espais, però els hem de fer amb coneixement i sobretot un poc fer l'analogia dels escorxadors, en el BOIB aprovar un PORN és molt bo de fer, du la seva feina però és bo de fer, però l'endemà què? Tenim els mitjans, tenim les normes, aquesta és la pregunta que ens hem de fer a l'hora de dissenyar, no hem de dissenyar per sortir als diaris, o aquesta no és la meua idea.

Bé, una... no sé què del consell del debat del PP o no el PP, o coses d'aquestes, bé, això són competències dels consells i jo no vull entrar en aquest debat.

La pressió en sòl rústic és superior a la resta, sí, però resulta que tant de bo!, tant de bo!, jo sempre ho he dit, el problema de fora vila a Mallorca fossin les naus agrícoles i les tafones i els hivernacles, tant de bo fos aquest!, eh?, tant de bo fos aquest! Jo no m'he amagat i ho segueix dient, perquè si fos aquest llavors voldria dir que el sector agrari va com un tir, i no és el cas. Ara, el que no hem de fer amb una excusa que tenim molta

pressió en sòl rústic és llevar oportunitats als nostres pagesos que tenen a altres llocs.

I sí, això d'Àustria? Perfecte, una idea més, però a Àustria també fan cases rurals a fora vila, els pagesos en fan, en fan també, no hi ha cap problema.

En el tema de..., ara ja faig un poc de resum general, el tema és que qualque vegada hem caigut..., ens hem creat una pròpia trampa, quan hem començat a posar regulacions a segons quin tipus d'activitats turístiques a fora vila, que no estan prohibides, sinó que estan regulades d'una manera determinada -l'interès general, per exemple-, al final, i a Menorca ha passat i ho coneixem, el petit pagès no ha tengut l'oportunitat de desenvolupar un petit agroturisme o no ha pogut tenir l'oportunitat de desenvolupar una petita casa rural. En canvi, o ha tengut moltes més dificultats. En canvi, te ve algú d'un altre lloc o d'allà mateix, que té potencial, té tècnics, té capacitat econòmica, té capacitat financera i al final ho aconsegueix. Passa, això també passa a Mallorca, al final ho aconsegueixen.

És clar, d'aquesta manera, parlem de què si tenim petits pagesos amb capacitats financeres petites, els vetam, i això jo no dic que s'hagi de fer barra lliure, ni molt menys, però sí que se'ls ha de donar l'oportunitat de poder-ho fer. Tu vas a fer el Camí de Cavalls, dorms a un hotel, el matí t'aixeques, amb un cotxe, vas a deixar el cotxe aquí, després tornes on comences, fas el tram, al final tornes agafar el cotxe i tornes a l'hotel, i a la vorera hi ha llocs que tenen instal·lacions agràries totalment en desús, que no tenim una possibilitat ràpida, àgil i efectiva de poder subministrar, no n'hi ha a Menorca, no n'hi ha. Igual que no n'hi ha a la Serra de Tramuntana.

Són aquestes petites activitats complementàries que poden donar un recorregut al pagès, no parlem de fer hotels al camp i que el pagès deixi de fer activitat agrària.

A veure, és un debat apassionant per a mi, per a mi és apassionant i crec que... ja us ho dic, encantat de discutir i de cercar punts i de posar exemples...

A Menorca, es pot construir? Sí, a segons quines zones, dins una ANEI no, però hi ha ANEI que tenen activitat agrària -hi ha ANEI que tenen activitat agrària- i els demanen interès general, perquè després entrem en el tema de noves construccions i d'usos, perdonau que m'esplaiï, però tot això s'ha de debatre bé, s'ha de debatre bé.

I quan parlem d'activitat complementària, què passa? És que hi haurà llocs dins les Balears que, per moltes subvencions que els donem, per molt que els ho facilitem, la seva explotació seguirà essent no-rendible, perquè tenen un 40% de pendent, perquè no hi plou, perquè no tenen un pam de terra, perquè vénen d'una agricultura de subsistència, i per això fa cent anys que són rendibles. A aquestes qualque sortida també les hem de donar.

Jo només pos la pregunta damunt la taula: és l'activitat complementària la solució? No. Forma part de la solució? Possiblement. És el que us vull transmetre de com ho veiem, després discutirem detalls o no detalls.

Dels AMA també m'heu fet una pregunta. Bé, els AMA funcionen igual, l'únic que passa és que ara van en coordinació amb les direccions generals, crec que és la de Residus i la de Recursos Hídrics, que eren les dues que donaven serveis, i tenim aquesta coordinació. Veurem si ampliam plantilla, no tenim encara definit un programa de ruta, però no es preocupin perquè fem inspeccions en aquest sentit.

I sí, per acabar, diguem simplement..., ah!, l'agilitació, de capítol 1. Sí, el FOGAIBA sí que ha ampliat plantilla per fer això, però no només passa per ampliar plantilla, per exemple, el FOGAIBA té... ens hem trobat... crec que són 25 places dotades sense cobrir. Tenim problemes per dotar segons quines places, eh?, prova tu de dotar ara... el borsí d'enginyers agrònoms i agrícoles està acabat! M'enteneu? Vull dir, no només és tenir places, després hem de... hi ha altres factors que ens afecten a la mateixa administració.

De totes maneres, l'agilitació també passa..., i ho vull dir aquí, el FOGAIBA es va crear fa 20 anys i era pioner, punter en aquells moment, i jo crec que al FOGAIBA també li hem de fer una sacsejada, ha entrat el teletreball, tot el món digital i jo crec que forma part també de repartir aquests usos dins la mesura del sector públic que puguem fer, per optimitzar els recursos que tenim.

I poca cosa més crec... Sí, després, sí, finalment, per acabar el que m'ha dit que les ajudes no han de ser la solució, no, el mateix: formen part de la solució, però no ens hem de basar només en ajudes, hi ha moltes més coses a fer.

I per a mi, moltes gràcies, i a la vostra disposició pel que hagueu de menester.

EL SR. PRESIDENT:

Acabado el debate, queremos agradecer la presencia del Sr. Joan Simonet i Pons, conseller de Agricultura, Pesca y Medio Natural, y de su equipo.

Y no habiendo más asuntos que tratar, se levanta la sesión.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
